

ΜΕΔ-1/ΜΕΔ-2

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-1

Αρχή της συνέπειας — διαφορετικές μέθοδοι προσδιορισμού του κόστους των αποθεμάτων

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 2: «αποθέματα».

Θέμα

1. Το ΔΛΠ 2 παράγραφοι 21 και 23 επιτρέπει διάφορες μεθόδους προσδιορισμού του κόστους (μέθοδος της σειράς εξαντλήσεως, μέσο σταθμικό κόστος ή μέθοδος της αντίστροφης σειράς εξαντλήσεως) για τα αποθέματα που είναι συνήθως αντικαταστάσιμα ή δεν παράγονται και διαχωρίζονται για ειδικά έργα.
2. Το θέμα είναι αν και κατά πόσο μία επιχείρηση μπορεί να χρησιμοποιεί διαφορετικές μεθόδους προσδιορισμού του κόστους για διαφορετικούς τύπους αποθεμάτων.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Μία επιχείρηση πρέπει να χρησιμοποιεί την ίδια μέθοδο προσδιορισμού του κόστους για όλα τα αποθέματα που έχουν την ίδια φύση και χρήση στην επιχείρηση. Για αποθέματα με διαφορετική φύση ή χρήση (για παράδειγμα, ορισμένα αγαθά που χρησιμοποιούνται σε ένα επιχειρηματικό τομέα και ο ίδιος τύπος αγαθών χρησιμοποιείται σε έναν άλλο επιχειρηματικό τομέα), διαφορετικές μέθοδοι προσδιορισμού του κόστους μπορεί να δικαιολογούνται. Μία διαφορά στη γεωγραφική θέση των αποθεμάτων (και στους αντίστοιχους φορολογικούς κανονισμούς), από μόνη της, δεν είναι επαρκής για να δικαιολογήσει τη χρήση διαφορετικών μεθόδων προσδιορισμού του κόστους.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούλιος 1997.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Περίοδοι που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 1999. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-2

Αρχή της συνέπειας — κεφαλαιοποίηση κόστους δανεισμού

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 23: «κόστος δανεισμού».

Θέμα

1. Το ΔΛΠ 23 παράγραφοι 7 και 11 επιτρέπει την επιλογή:
 - (α) είτε της καταχώρησης όλου του κόστους δανεισμού ως εξόδου στη περίοδο την οποία βαρύνει (βασικός χειρισμός),

ΜΕΔ-3

- (β) είτε της κεφαλαιοποίησης του κόστους δανεισμού που είναι άμεσα επιρριπτό στην αγορά, κατασκευή ή παραγωγή ειδικών περιουσιακών στοιχείων ως μέρος του κόστους των στοιχείων αυτών (επιτρεπόμενος εναλλακτικός χειρισμός).
2. Το θέμα είναι αν και κατά πόσο μία επιχείρηση που έχει επιλέξει την μέθοδο της κεφαλαιοποίησης του κόστους δανεισμού, πρέπει να εφαρμόζει αυτή τη αρχή σε όλα τα ειδικά περιουσιακά στοιχεία, ή αν μία επιχείρηση μπορεί να επιλέγει να κεφαλαιοποιεί κόστος δανεισμού για ορισμένα ειδικά περιουσιακά στοιχεία και όχι για άλλα.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Όταν μία επιχείρηση υιοθετεί τον επιτρεπόμενο εναλλακτικό χειρισμό, αυτός ο χειρισμός πρέπει να εφαρμόζεται με συνέπεια σε όλα τα κόστη δανεισμού, που είναι άμεσα επιρριπτά στην αγορά, κατασκευή ή παραγωγή όλων των ειδικών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης. Αν όλοι οι όροι που τίθενται στο ΔΛΠ 23 παράγραφος 11 πληρούνται, μία επιχείρηση πρέπει να συνεχίσει να κεφαλαιοποιεί τέτοιο κόστος δανεισμού ακόμη και αν η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του. Όμως, το ΔΛΠ 23 παράγραφος 19 εξηγεί ότι η λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να μειώνεται προκειμένου σε τέτοιες περιπτώσεις, να καταχωρούνται ζημίες απομείωσης.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούλιος 1997.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Περίοδοι που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 1998. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 23 παράγραφος 30. Συνεπώς, μία επιχείρηση που χρησιμοποιεί τον Επιτρεπόμενο Εναλλακτικό Χειρισμό μπορεί να επιλέγει να μην κεφαλαιοποιεί όλο το κόστος του δανεισμού που αναλήφθηκε πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής της Διερμηνείας.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-3

Απάλειψη μη πραγματοποιηθέντων κερδών και ζημιών από συναλλαγές με συγγενείς επιχειρήσεις

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 28: «Λογιστική επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις».

Θέμα

1. Μολονότι το ΔΛΠ 28 παράγραφος 16 αναφέρεται στις διαδικασίες ενοποίησης που τίθενται στο ΔΛΠ 27, δεν δίνει σαφή οδηγία για την απάλειψη των μη πραγματοποιηθέντων κερδών και ζημιών που προέρχονται από «ανοδικές» και «καθοδικές» συναλλαγές μεταξύ ενός επενδυτή (ή των ενοποιούμενων θυγατρικών του) και των συγγενών επιχειρήσεων. «Ανοδικές» συναλλαγές είναι για παράδειγμα οι πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων από μία συγγενή επιχείρηση προς τον επενδυτή (ή τις ενοποιούμενες θυγατρικές του). «Καθοδικές» συναλλαγές είναι, για παράδειγμα, οι πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων από τον επενδυτή (ή τις ενοποιούμενες θυγατρικές του) σε μία συγγενή επιχείρηση.
2. Το θέμα είναι σε ποια έκταση ένας επενδυτής πρέπει να απαλείψει μη πραγματοποιημένα κέρδη και ζημίες που προέρχονται από συναλλαγές μεταξύ ενός επενδυτή (ή των ενοποιούμενων θυγατρικών του) και των συγγενών επιχειρήσεων που λογιστικοποιούνται με τη χρησιμοποίηση της μεθόδου της καθαρής θέσης.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Όταν μία συγγενής λογιστικοποιείται με τη χρησιμοποίηση της μεθόδου της καθαρής θέσης, μη πραγματοποιημένα κέρδη και ζημίες που προέρχονται από «ανοδικές» και «καθοδικές» συναλλαγές μεταξύ ενός επενδυτή (ή των ενοποιούμενων θυγατρικών του) και των συγγενών επιχειρήσεων πρέπει να απαλείφονται κατά την έκταση του δικαιώματος του επενδυτή στη συγγενή επιχείρηση.

ΜΕΔ-6

4. Μη πραγματοποιημένες ζημιές δεν πρέπει να απαλείφονται κατά την έκταση που η συναλλαγή παρέχει τεκμήριο μεταφερόμενης απομείωσης του περιουσιακού στοιχείου.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούλιος 1997.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Περίοδοι που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 1998. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-6**Κόστος τροποποίησης υπάρχοντος λογισμικού**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί όπως οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες της Μόνιμης Επιτροπής Διερμηνειών δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: Πλαίσιο της ΕΔΛΠ για την Κατάρτιση και Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων.

Θέμα

1. Οι επιχειρήσεις μπορεί να επιβαρύνονται με σημαντικά κόστη για την τροποποίηση υπαρχόντων ηλεκτρονικών λογισμικών συστημάτων. Για παράδειγμα, τέτοια κόστη μπορεί να προκύψουν για να είναι αυτά σε θέση να συνεχίσουν να λειτουργούν, όπως είχε προγραμματισθεί να λειτουργούν μετά την αλλαγή της χιλιετίας (συνχά αναφέρονται ως «κόστη ηλεκτρονικού λογισμικού 2000») ή μετά την εισαγωγή ενός νέου νομίσματος (π.χ. του «ευρώ»).
2. Τα θέματα είναι:
 - (α) αν και κατά πόσο τέτοια κόστη μπορεί να κεφαλαιοποιούνται και αν όχι,
 - (β) πότε τέτοια κόστη πρέπει να καταχωρούνται ως έξοδα.
3. Αυτή η Διερμηνεία δεν αναφέρεται (α) στα κόστη τροποποίησης ηλεκτρονικού λογισμικού που παράγεται προς πώληση, (β) στις αγορές για αντικατάσταση λογισμικού, (γ) στις ενισχύσεις των συστημάτων («αναβάθμιση») πέραν εκείνων που απαιτούνται για να μπορούν τα συστήματα να συνεχίσουν να αποδίδουν όπως αναμενόταν, και (δ) στην καταχώρηση ζημιών απομείωσης που αφορούν σε υπάρχοντα λογισμικά ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Ομόφωνη αποδοχή

4. Κόστη που αναλαμβάνονται για να αποκαταστήσουν ή να διατηρήσουν τα μελλοντικά οφέλη που μία επιχείρηση μπορεί να αναμένει από το αρχικώς εκτιμώμενο επίπεδο απόδοσης των υπαρχόντων ηλεκτρονικών λογισμικών συστημάτων πρέπει να καταχωρούνται ως έξοδα, όταν και μόνο όταν, το έργο αποκατάστασης ή διατήρησης διεκπεραιώνεται (για παράδειγμα, να έχουν τη δυνατότητα να λειτουργούν όπως αρχικά προοριζόνταν μετά την αλλαγή της χιλιετίας ή την εισαγωγή του Ευρώ).

Γνωστοποιήσεις

5. Η ανάγκη για σημαντικές τροποποιήσεις ηλεκτρονικού λογισμικού μπορεί να προκαλέσει αβεβαιότητες. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 1 παράγραφος 8 (αναθεωρημένο 1997) οι επιχειρήσεις ενθαρρύνονται να γνωστοποιούν, εκτός των οικονομικών καταστάσεων, πληροφορίες σχετικά με τις κυριότερες αβεβαιότητες που αντιμετωπίζουν (για παράδειγμα, περιγραφή των δραστηριοτήτων και των δαπανών τόσο αυτών που αναλήφθηκαν, όσο και αυτών που προγραμματίζονται να αναληφθούν σε μελλοντικές περιόδους, σχετικά με σημαντικές τροποποιήσεις ηλεκτρονικού λογισμικού).

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Οκτώβριος 1997.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η Διερμηνεία αυτή τίθεται σε ισχύ την 1η Αυγούστου 1998. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-7

Εισαγωγή του ευρώ

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 21: «οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος».

Θέμα

1. Από 1η Ιανουαρίου 1999, πραγματική έναρξη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης [ΟΝΕ], το Ευρώ θα καταστεί ένα νόμιμα ανεξάρτητο και οι ισοτιμίες μετατροπής μεταξύ του Ευρώ και των εθνικών νομισμάτων που συμμετέχουν θα καθοριστούν ανέκκλητα, δηλαδή ο κίνδυνος μεταγενέστερων συναλλαγματικών διαφορών που αφορούν σε αυτά τα νομίσματα εξαλείφεται από αυτήν την ημερομηνία και εξής.
2. Το θέμα είναι η εφαρμογή του ΔΛΠ 21 στη μετατροπή από τα εθνικά νομίσματα των συμμετεχόντων Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Ευρώ («η μετατροπή»).

Ομόφωνη αποδοχή

3. Οι απαιτήσεις του ΔΛΠ 21 που αφορούν τη μετατροπή συναλλαγών σε ξένο νόμισμα και των εκμεταλλεύσεων στο εξωτερικό πρέπει να εφαρμόζονται αυστηρά στη μετατροπή. Η ίδια λογική εφαρμόζεται στον καθορισμό των συναλλαγματικών ισοτιμιών, όταν χώρες εισέρχονται στην ΟΝΕ σε μεταγενέστερα στάδια.
4. Αυτό ειδικότερα σημαίνει ότι:
 - (α) Νομισματικά περιουσιακά στοιχεία σε ξένο νόμισμα και υποχρεώσεις, που προέρχονται από συναλλαγές, πρέπει να συνεχίσουν να μετατρέπονται στο τηρούμενο νόμισμα με την ισοτιμία κλεισίματος. Κάθε προκύπτουσα συναλλαγματική διαφορά πρέπει να καταχωρείται ως έσοδο ή έξοδο αμέσως, εκτός αν μία επιχείρηση πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζει την υπάρχουσα λογιστική αρχή της για συναλλαγματικά κέρδη και ζημιές που αφορούν σε συμβάσεις ξένου συναλλάγματος που χρησιμοποιούνται για να μειώσουν το συναλλαγματικό κίνδυνο σε μελλοντικές συναλλαγές ή δεσμεύσεις (προληπτικές αντισταθμίσεις).
 - (β) Σωρευμένες συναλλαγματικές διαφορές που αφορούν στη μετατροπή οικονομικών καταστάσεων αλλοδαπών οικονομικών μονάδων πρέπει να συνεχίσουν να ταξινομούνται στα ίδια κεφάλαια και πρέπει να καταχωρούνται ως έσοδο ή έξοδο μόνο κατά τη διάθεση της καθαρής επενδύσεως στη αλλοδαπή οικονομική μονάδα, και
 - (γ) Συναλλαγματικές διαφορές που προέρχονται από μετατροπή υποχρεώσεων που εκφράζονται σε νομίσματα που συμμετέχουν στο Ευρώ, δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στη λογιστική αξία των σχετικών περιουσιακών στοιχείων.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Οκτώβριος 1997.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1998. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-8

Πρώτη εφαρμογή των διεθνών λογιστικών προτύπων ως βασικό λογιστικό πλαίσιο

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 1: «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων».

ΜΕΔ-8

Θέμα

1. Μία επιχείρηση επιθυμεί να περιγράψει τις οικονομικές καταστάσεις της για πρώτη φορά ως συμμορφούμενες πλήρως με τα ΔΛΠ Μπορεί, για παράδειγμα, προηγουμένως να έχει παρουσιάσει τις οικονομικές καταστάσεις της χρησιμοποιώντας μόνο τις εθνικές λογιστικές απαιτήσεις (των Εθνικών Γενικά Παραδεγμένων Λογιστικών Αρχών), ως βασικό λογιστικό πλαίσιο. Μπορεί επίσης να έχει παρουσιάσει τις οικονομικές καταστάσεις της βασίζόμενη μερικώς στις Εθνικές Γενικά Παραδεγμένες Λογιστικές Αρχές και μερικώς στα ΔΛΠ, στην οποία περίπτωση, οι Εθνικές Γενικά Παραδεγμένες Λογιστικές Αρχές θα μπορούσαν να θεωρηθούν, ως το προηγούμενο βασικό λογιστικό πλαίσιο. Το ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) και το ΔΛΠ 8 δε δίνουν σαφείς οδηγίες στο πώς να αντιμετωπίζεται λογιστικά η μετάβαση από τις Εθνικές Γενικά Παραδεγμένες Λογιστικές Αρχές στα ΔΛΠ ως το βασικό λογιστικό πλαίσιο.
2. Τα θέματα είναι:
 - (α) Πως οι οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης πρέπει να καταρτίζονται και να παρουσιάζονται στη περίοδο, όπου τα ΔΛΠ εφαρμόζονται, για πρώτη φορά πλήρως ως το βασικό λογιστικό πλαίσιο, και
 - (β) όταν τα ΔΛΠ εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά ως το βασικό λογιστικό πλαίσιο, πως ορισμένες μεταβατικές διατάξεις που τίθενται σε μεμονωμένα Πρότυπα και Διερμηνείες, πρέπει να εφαρμόζονται σε υπόλοιπα στοιχεία που υπήρχαν ήδη κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτών των Προτύπων και Διερμηνειών.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Στη περίοδο όπου τα ΔΛΠ εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά, ως το βασικό λογιστικό πλαίσιο, οι οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης πρέπει να καταρτίζονται και να παρουσιάζονται, ως αν οι οικονομικές καταστάσεις είχαν πάντοτε καταρτιστεί σύμφωνα με τα Πρότυπα και τις Διερμηνείες που ισχύουν για τη περίοδο της πρώτης εφαρμογής. Συνεπώς, τα Πρότυπα και οι Διερμηνείες που ισχύουν για τη περίοδο της πρώτης εφαρμογής πρέπει να εφαρμόζονται αναδρομικά εκτός αν:
 - (α) μεμονωμένα Πρότυπα ή Διερμηνείες απαιτούν ή επιτρέπουν μία διαφορετική μεταβατική μεταχείριση ή
 - (β) το ποσό της προσαρμογής που αφορά σε προηγούμενες περιόδους δεν μπορεί να προσδιοριστεί εύλογα.
4. Συγκριτική πληροφόρηση πρέπει να καταρτίζεται και να παρουσιάζεται σύμφωνα με τα ΔΛΠ
5. Κάθε προσαρμογή που προέρχεται από τη μετάβαση στα ΔΛΠ πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μία προσαρμογή στο υπόλοιπο έναρξης των αποτελεσμάτων εις νέο της παλαιότερης περιόδου που παρουσιάζεται σύμφωνα με τα ΔΛΠ
6. Όταν εφαρμόζονται τα ΔΛΠ πλήρως ως το βασικό λογιστικό πλαίσιο για πρώτη φορά, μία επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τις μεταβατικές διατάξεις των σε ισχύ Προτύπων και Διερμηνειών μόνο για τις περιόδους που λήγουν την ημερομηνία που ορίζεται στα αντίστοιχα Πρότυπα και Διερμηνείες.

Γνωστοποιήσεις

7. Κατά τη περίοδο που τα ΔΛΠ εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά ως βασικό λογιστικό πλαίσιο, μία επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:
 - (α) Την περίπτωση που το ποσό της προσαρμογής στο υπόλοιπο έναρξης των αποτελεσμάτων εις νέο δεν μπορεί να προσδιοριστεί εύλογα.
 - (β) Την περίπτωση που είναι ανέφικτο να παρέχει συγκριτική πληροφόρηση.
 - (γ) Για κάθε ΔΛΠ που επιτρέπει μία επιλογή των μεταβατικών λογιστικών αρχών, την αρχή που επιλέχθηκε.
8. Οι επιχειρήσεις ενθαρρύνονται να γνωστοποιούν, σε συνδυασμό με τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από το ΔΛΠ 1 παράγραφος 11 (αναθεωρημένο 1997), το γεγονός ότι τα ΔΛΠ εφαρμόζονται πλήρως για πρώτη φορά.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιανουάριος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ από την 1η Αυγούστου 1998.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-9

Ενοποιήσεις επιχειρήσεων — ταξινόμηση είτε ως αγορές είτε ως συνενώσεις συμφερόντων

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ότι συμμορφώνονται με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998) «ενοποιήσεις επιχειρήσεων ⁽¹⁾».

Θέμα

1. Για να ταξινομηθεί μία ενοποίηση επιχείρησης, το ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998) περιέχει αμφοτέρους τους γενικούς ορισμούς στην παράγραφο 8 και πρόσθετες οδηγίες στις παραγράφους 10 μέχρι 12 για αγορές και στις παραγράφους 13 μέχρι 16 για συνενώσεις συμφερόντων. Το ΔΛΠ 22 είναι σαφές, ότι θα μπορεί να διαπιστωθεί ένας αγοραστής πραγματικά σε όλες τις περιπτώσεις και συνεπώς οι συνενώσεις συμφερόντων αναμένονται να συμβούν μόνο σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις. Όμως, το Πρότυπο δεν παρέχει ρητές οδηγίες για την αλληλεπίδραση μεταξύ των ορισμών και των δύο τμημάτων που περιέχουν οδηγίες για αγορές και συνενώσεις συμφερόντων.
2. Τα θέματα είναι:
 - (α) πως οι ορισμοί και οι πρόσθετες οδηγίες στο ΔΛΠ 22 πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στην ταξινόμηση μιας ενοποίησης επιχειρήσεων, και
 - (β) αν και κατά πόσο μία ενοποίηση επιχειρήσεων σύμφωνα με το ΔΛΠ 22 μπορούσε να μην ταξινομηθεί ούτε ως αγορά ούτε ως συνένωση συμφερόντων.
3. Αυτή η διερμηνεία δεν αφορά συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων κάτω από κοινό έλεγχο.

Ομόφωνη αποδοχή

4. Η ενοποίηση επιχειρήσεων πρέπει να λογιστικοποιείται ως μία αγορά, εκτός αν ο αγοραστής δεν μπορεί να διαπιστωθεί. Πράγματι σε όλες τις ενοποιήσεις επιχειρήσεων ο αγοραστής μπορεί να διαπιστώνεται, δηλαδή αν οι μέτοχοι της μιας από τις ενοποιούμενες επιχειρήσεις αποκτούν τον έλεγχο πάνω στη άλλη ενοποιούμενη επιχείρηση.
5. Η ταξινόμηση μιας ενοποίησης επιχειρήσεων πρέπει να βασίζεται πάνω σε μία συνολική εκτίμηση όλων των σχετικών γεγονότων και καταστάσεων της συγκεκριμένης συναλλαγής. Οι οδηγίες που δίδονται στο ΔΛΠ 22 παρέχουν παραδείγματα σημαντικών παραγόντων που εξετάζονται, όχι μία πλήρη σειρά προϋποθέσεων που πληρούνται. Απλά χαρακτηριστικά μιας ενοποιούμενης επιχείρησης, τέτοια όπως η δύναμη των ψήφων ή των σχετικών εύλογων αξιών των ενοποιούμενων επιχειρήσεων δεν πρέπει να εκτιμώνται μεμονωμένα για να προσδιοριστεί πως μία ενοποίηση επιχειρήσεων πρέπει να λογιστικοποιείται.
6. Το ΔΛΠ 22 παράγραφος 15 (α), (β) και (γ) περιγράφει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά μιας συνένωσης συμφερόντων. Μία επιχείρηση πρέπει να ταξινομεί μία ενοποίηση επιχειρήσεων ως μία αγορά, εκτός αν όλα αυτά τα τρία χαρακτηριστικά υπάρχουν. Ακόμη και αν όλα τα τρία χαρακτηριστικά υπάρχουν, μία επιχείρηση πρέπει να ταξινομεί μία ενοποίηση επιχειρήσεων ως μία συνένωση συμφερόντων μόνο αν η επιχείρηση μπορεί να αποδείξει ότι ένας αγοραστής δεν μπορεί να διαπιστωθεί.
7. Όλες οι ενοποιήσεις επιχειρήσεων σύμφωνα με το ΔΛΠ 22 είναι είτε «αγορά» είτε «συνένωση συμφερόντων».

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιανουάριος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για ενοποιήσεις επιχειρήσεων που δίδουν αρχική λογιστική καταχώρηση σε περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την 1η Αυγούστου 1998.

⁽¹⁾ Το ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1993) αντικαταστάθηκε από το ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998) «ενοποιήσεις επιχειρήσεων» με ισχύ από 1η Ιουλίου 1999. Οι παραπομπές σε αυτή τη διερμηνεία έχουν επικαιροποιηθεί για να συμφωνούν με το ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998).

ΜΕΔ-10/ΜΕΔ-11

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-10

Κρατική υποστήριξη — καμία ειδική σχέση με επιχειρηματικές δραστηριότητες

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί όπως οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα Διεθνή Ελεγκτικά Πρότυπα εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες της Μόνιμης Επιτροπής Διερμηνειών δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 20, «Λογιστική των κρατικών επιχορηγήσεων και γνωστοποίηση της κρατικής υποστήριξης».

Θέμα

1. Σε μερικές χώρες η κρατική υποστήριξη σε επιχειρήσεις μπορεί να αποσκοπεί στην ενθάρρυνση ή μακροχρόνια στήριξη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων είτε σε ορισμένες περιοχές είτε σε επιχειρηματικούς τομείς. Οι προϋποθέσεις λήψης τέτοιας υποστήριξης μπορεί να μη σχετίζονται συγκεκριμένα με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της επιχείρησης. Παραδείγματα τέτοιας υποστήριξης είναι μεταβιβάσεις πόρων από το Κράτος στις επιχειρήσεις οι οποίες:
 - (α) λειτουργούν σε ένα συγκεκριμένο κλάδο,
 - (β) συνεχίζουν να λειτουργούν σε πρόσφατα ιδιωτικοποιημένους κλάδους, ή
 - (γ) αρχίζουν ή συνεχίζουν να διεξάγουν τις εργασίες τους σε υποανάπτυκτες περιοχές.
2. Το θέμα είναι αν και κατά πόσο τέτοια κρατική υποστήριξη είναι μία «κρατική επιχορήγηση» μέσα στο πεδίο εφαρμογής του ΔΛΠ 20 και συνεπώς πρέπει να λογιστικοποιείται σύμφωνα με το Πρότυπο αυτό.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Η κρατική υποστήριξη σε επιχειρήσεις, πληροί τον ορισμό της κρατικής επιχορήγησης σύμφωνα με το ΔΛΠ 20 ακόμη και αν δεν υπάρχουν άλλοι όροι ειδικά αφορώντες στις επιχειρηματικές δραστηριότητες της επιχείρησης, εκτός από την υποχρέωση να λειτουργεί σε ορισμένες περιοχές ή κλαδικούς τομείς. Τέτοιες επιχορηγήσεις δεν πρέπει συνεπώς να πιστώνονται απευθείας στα ίδια κεφάλαια.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιανουάριος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 1η Αυγούστου 1998. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-11

Συνάλλαγμα — κεφαλαιοποίηση ζημιών που προέρχονται από σοβαρές υποτιμήσεις του νομίσματος

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 21, «οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος».

Θέμα

1. Μία επιχείρηση έχει υποχρεώσεις εκφρασμένες σε ένα ξένο νόμισμα που προέρχονται από την αγορά περιουσιακών στοιχείων. Μετά την αγορά των περιουσιακών στοιχείων, το τηρούμενο από την επιχείρηση νόμισμα υπέστη μία σοβαρή υποτίμηση ή διολίσθηση. Ως αποτέλεσμα, σημαντικές ζημιές από το συνάλλαγμα προκύπτουν, όταν οι υποχρεώσεις αποτιμώνται στη τιμή κλεισίματος, σύμφωνα με το ΔΛΠ 21 παράγραφος 11(α). Ο επιτρεπόμενος εναλλακτικός χειρισμός στο ΔΛΠ 21 παράγραφος 21 ορίζει ότι πρέπει να πληρούνται αυστηρές προϋποθέσεις, πριν μία επιχείρηση μπορέσει να συμπεριλάβει τέτοιες ζημιές συναλλάγματος στη λογιστική αξία των σχετικών περιουσιακών στοιχείων.
2. Τα θέματα είναι:
 - (α) σε ποιά περίοδο πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις, ότι η υποχρέωση «δεν μπορεί να διακανονιστεί» και ότι «δεν υπάρχει κανένα πρακτικό μέσο αντιστάθμισης», και
 - (β) πότε η απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου είναι «πρόσφατη».

Ομόφωνη αποδοχή

3. Ζημιές συναλλάγματος από τις υποχρεώσεις πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στη λογιστική αξία του σχετικού περιουσιακού στοιχείου μόνο αν αυτές οι υποχρεώσεις δε θα μπορούσαν να έχουν διακανονιστεί και αν ήταν ανέφικτο να αντισταθμιστούν αυτές, πριν συμβεί η σοβαρή υποτίμηση ή διολίσθηση του τηρούμενου νομίσματος. Η προσαρμοσμένη λογιστική αξία του περιουσιακού στοιχείου δεν πρέπει να υπερβαίνει το ανακτήσιμο ποσό του.
4. Προκειμένου να συμπεριληφθούν ζημιές συναλλάγματος από τις υποχρεώσεις στη λογιστική αξία του σχετικού περιουσιακού στοιχείου, πρέπει να αποδεικνύεται ότι το αναγκαίο ξένο νόμισμα για το διακανονισμό της υποχρέωσης δεν ήταν διαθέσιμο στην επιχείρηση που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις και ότι ήταν ανέφικτο να αντισταθμιστεί ο συναλλαγματικός κίνδυνος (για παράδειγμα, με παράγωγα τέτοια όπως προθεσμιακά συμβόλαια, δικαιώματα προαίρεσης ή άλλα χρηματοπιστωτικά μέσα). Αυτό αναμένεται να συμβεί μόνο σπάνια, για παράδειγμα, ταυτόχρονη έλλειψη συναλλάγματος που οφείλεται σε περιορισμούς συναλλαγματικού ελέγχου που τίθενται από ένα κράτος ή μία κεντρική τράπεζα και καμία διαθεσιμότητα μέσων αντιστάθμισης.
5. Αφού οι προϋποθέσεις για κεφαλαιοποίηση συναλλαγματικών ζημιών πληρούνται, μία επιχείρηση πρέπει να κεφαλαιοποιεί τις περαιτέρω ζημιές συναλλάγματος που υπέστη μετά την πρώτη σοβαρή υποτίμηση ή διολίσθηση του τηρούμενου νομίσματος μόνο κατά την έκταση που όλες οι προϋποθέσεις για κεφαλαιοποίηση συνεχίζουν να πληρούνται.
6. «Πρόσφατες» αγορές περιουσιακών στοιχείων είναι αγορές που έγιναν, σε διάστημα μέχρι δώδεκα μήνες πριν από τη σοβαρή υποτίμηση ή διολίσθηση του τηρούμενου νομίσματος.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιανουάριος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 1η Αυγούστου 1998. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-12

Ενοποίηση — οικονομικές μονάδες ειδικού σκοπού

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 27, «ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και λογιστική επενδύσεων σε θυγατρικές επιχειρήσεις».

ΜΕΔ-12

Θέμα

1. Μία οικονομική μονάδα μπορεί να δημιουργείται για να επιτελέσει ένα περιορισμένο και σαφώς ορισμένο αντικειμενικό σκοπό (π.χ. να πραγματοποιήσει μία μίσθωση, δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης ή τιτλοποίηση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων). Μία Οικονομική μονάδα Ειδικού Σκοπού [ΜΕΣ] μπορεί να λάβει τη μορφή μιας εταιρείας, καταπιστεύματος, συνεταιρισμού ή μιας μη εταιρικής μορφής οικονομικής μονάδας. Οι ΜΕΣ συχνά δημιουργούνται με νομικές διευθετήσεις που θέτουν αυστηρούς και μερικές φορές μόνιμους περιορισμούς στις αρμοδιότητες λήψης αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου τους, διαχειριστή ή διευθυντή πάνω στις επιχειρηματικές δραστηριότητες της ΜΕΣ. Συχνά, αυτές οι διατάξεις καθορίζουν ότι η πολιτική που καθοδηγεί τις συνεχείς δραστηριότητες της ΜΕΣ δεν μπορεί να τροποποιηθεί από άλλους, εκτός ίσως από τους ιδρυτές ή χρηματοδότες της (δηλαδή, λειτουργούν με τον αποκαλούμενο «αυτόματο πιλότο»).
2. Ο χρηματοδότης (ή η επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας έχει δημιουργηθεί η ΜΕΣ) συχνά μεταβιβάζει περιουσιακά στοιχεία στην ΜΕΣ, αποκτά το δικαίωμα να χρησιμοποιεί περιουσιακά στοιχεία που κατέχονται από την ΜΕΣ ή εκτελεί υπηρεσίες για την ΜΕΣ, ενώ άλλα μέρη («Κεφαλαιοδότες») μπορεί να παρέχουν την κεφαλαιοδότηση στην ΜΕΣ. Μία επιχείρηση που συναλλάσσεται με μία ΜΕΣ (συχνά ο ιδρυτής ή χρηματοδότης) μπορεί στην ουσία να ελέγχει την ΜΕΣ.
3. Ένα δικαίωμα χρήσης ή εκμετάλλευσης σε μία ΜΕΣ μπορεί, για παράδειγμα, να λάβει τη μορφή ενός χρεωστικού τίτλου, ενός συμμετοχικού τίτλου, ενός δικαιώματος συμμετοχής, ενός υπολειπόμενου δικαιώματος ή μιας μίσθωσης. Μερικά δικαιώματα χρήσης ή εκμετάλλευσης μπορεί απλώς να παρέχουν στον κάτοχο ένα καθορισμένο ή δηλωμένο ποσοστό απόδοσης, ενόσω άλλα δίδουν στον κάτοχο δικαιώματα ή προσβάσεις σε άλλα μελλοντικά οικονομικά οφέλη των δραστηριοτήτων της ΜΕΣ. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο ιδρυτής ή χρηματοδότης (ή η επιχείρηση για λογαριασμό της οποίας δημιουργήθηκε η ΜΕΣ) διατηρεί ένα σημαντικό δικαίωμα χρήσης ή εκμετάλλευσης στις δραστηριότητες της ΜΕΣ, μολονότι μπορεί να κατέχει μικρό τμήμα ή καθόλου των ιδίων κεφαλαίων της ΜΕΣ.
4. Το ΔΛΠ 27 απαιτεί την ενοποίηση οικονομικών μονάδων που ελέγχονται από την επιχείρηση που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις. Όμως, το Πρότυπο δεν παρέχει ρητές οδηγίες για την ενοποίηση των ΜΕΣ.
5. Το θέμα είναι κάτω από ποιες συνθήκες μία επιχείρηση πρέπει να ενοποιεί μια ΜΕΣ.
6. Η παρούσα διερμηνεία δεν εφαρμόζεται σε προγράμματα παροχών μετά την έξοδο από την υπηρεσία ή προγράμματα αποζημιώσεων με συμμετοχικούς τίτλους.
7. Μία μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από μία επιχείρηση σε μία ΜΕΣ μπορεί να έχει τις ιδιότητες μιας πώλησης από αυτή την επιχείρηση. Ακόμη και αν η μεταβίβαση έχει τις ιδιότητες μιας πώλησης, οι διατάξεις του ΔΛΠ 27 και αυτής της διερμηνείας μπορεί να σημαίνουν ότι η επιχείρηση πρέπει να ενοποιεί την ΜΕΣ. Η παρούσα διερμηνεία δεν αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες η μέθοδος πώλησης πρέπει να εφαρμόζεται για την επιχείρηση ή η απάλειψη των συνεπειών μιας τέτοιας πώλησης πάνω στην ενοποίηση.

Ομόφωνη αποδοχή

8. Μία ΜΕΣ πρέπει να ενοποιείται όταν η ουσία της σχέσης μεταξύ μιας επιχείρησης και της ΜΕΣ δείχνει ότι η ΜΕΣ ελέγχεται από αυτή την επιχείρηση.
9. Στο πλαίσιο μιας ΜΕΣ, ο έλεγχος μπορεί να προκύπτει μέσω του προκαθορισμού των δραστηριοτήτων της ΜΕΣ (λειτουργούσα με αυτόματο πιλότο) ή άλλως. Το ΔΛΠ 27 παράγραφος 12 υποδεικνύει μερικές καταστάσεις οι οποίες καταλήγουν σε έλεγχο ακόμη και σε περιπτώσεις όπου μία επιχείρηση είναι ιδιοκτήτης του ημίσεως ή λιγότερο, της δύναμης των ψήφων μιας άλλης επιχείρησης. Ομοίως, ο έλεγχος μπορεί να υπάρχει ακόμη σε περιπτώσεις όπου μία επιχείρηση κατέχει μικρό τμήμα ή καθόλου των ιδίων κεφαλαίων της ΜΕΣ. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται κρίση στο πλαίσιο όλων των σχετικών παραγόντων για την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου. Η εφαρμογή της αρχής του ελέγχου απαιτεί σε κάθε περίπτωση, κρίση στο πλαίσιο όλων των σχετικών παραγόντων.
10. Επιπρόσθετα προς τις θέσεις που περιγράφηκαν στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 12, οι ακόλουθες περιπτώσεις, για παράδειγμα, μπορεί να υποδεικνύουν μία σχέση στην οποία μία επιχείρηση ελέγχει μία ΜΕΣ και συνεπώς πρέπει να ενοποιεί την ΜΕΣ (επιπρόσθετες οδηγίες παρέχονται στο Προσάρτημα αυτής της Διερμηνείας):
 - (α) στην ουσία, οι δραστηριότητες της ΜΕΣ καθοδηγούνται για λογαριασμό της επιχείρησης σύμφωνα με τις ειδικές επιχειρηματικές ανάγκες της, ούτως ώστε η επιχείρηση να λαμβάνει οφέλη από την εκμετάλλευση της ΜΕΣ,
 - (β) στην ουσία, η επιχείρηση έχει τη δύναμη λήψης αποφάσεων για να αποκτά την πλειονότητα των οφελών από τις δραστηριότητες της ΜΕΣ ή εγκαθιστώντας ένα μηχανισμό «αυτόματου πιλότου», η επιχείρηση έχει εκχωρήσει αυτές τις αρμοδιότητες λήψης αποφάσεων,

- (γ) στην ουσία, η επιχείρηση έχει δικαιώματα να λαμβάνει την πλειονότητα των οφελών της ΜΕΣ και συνεπώς μπορεί να εκτίθεται σε κινδύνους που τυχόν υπάρχουν στις δραστηριότητες της ΜΕΣ, ή
- (δ) στην ουσία, η επιχείρηση διατηρεί την πλειονότητα του υπολειπόμενου ή των κινδύνων ιδιοκτησίας σχετικά με την ΜΕΣ ή των περιουσιακών στοιχείων της, για να λαμβάνει οφέλη από τις δραστηριότητες της.
11. Ο προκαθορισμός των σε εξέλιξη δραστηριοτήτων μιας ΜΕΣ από μία επιχείρηση (το χρηματοδότη ή άλλο μέρος με ένα δικαίωμα χρήσης ή εκμετάλλευσης) δε θα αντιπροσώπευε τον τύπο των περιορισμών που αναφέρονται στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 13(β).

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούνιος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιουλίου 1999. Νωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-13

Από κοινού ελεγχόμενες οικονομικές μονάδες — μη νομισματικές συνεισφορές από κοινοπρακτούντες

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 31 (αναθεωρημένο 1998), «χρηματοοικονομική πληροφόρηση για τα δικαιώματα σε κοινοπραξίες».

Θέμα

1. Το ΔΛΠ 31 παράγραφος 39 (αναθεωρημένο 1998) αναφέρεται σε αμφοτέρως, τις συνεισφορές και πωλήσεις μεταξύ ενός κοινοπρακτούντος και μιας κοινοπραξίας ως εξής: «Όταν ένας κοινοπρακτών συνεισφέρει ή πωλεί περιουσιακά στοιχεία σε μία κοινοπραξία, η καταχώρηση οποιασδήποτε αναλογίας κέρδους ή ζημίας από τη συναλλαγή πρέπει να αντικατοπτρίζει την ουσία της συναλλαγής». Επιπρόσθετα, το ΔΛΠ 31 παράγραφος 19 (αναθεωρημένο 1998) αναφέρει ότι μία «από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα είναι μία κοινοπραξία που προϋποθέτει την ίδρυση μιας εταιρίας ή συνεταιρισμού ή άλλης επιχείρησης στην οποία κάθε κοινοπρακτών έχει δικαίωμα». Δεν υπάρχει ρητή καθοδήγηση για την καταχώρηση κερδών και ζημιών που προκύπτουν από συνεισφορές μη νομισματικών περιουσιακών στοιχείων σε από Κοινού Ελεγχόμενες Οικονομικές Μονάδες [ΚΕΟΜ].
2. Συνεισφορές σε μία από ΚΕΟΜ είναι μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων από κοινοπρακτούντες σε αντάλλαγμα δικαιώματος στα ίδια κεφάλαια της από ΚΕΟΜ. Τέτοιες συνεισφορές μπορεί να έχουν διάφορες μορφές. Συνεισφορές μπορεί να γίνονται ταυτόχρονα από τους κοινοπρακτούντες είτε κατά τη σύσταση της από ΚΕΟΜ είτε μεταγενέστερα. Η αντιπαροχή που λαμβάνεται από τους κοινοπρακτούντες σε αντάλλαγμα για τα περιουσιακά στοιχεία που συνεισφέρονται στην από ΚΕΟΜ, μπορεί επίσης να περιλαμβάνει μετρητά ή άλλη αντιπαροχή που δεν εξαρτάται από μελλοντικές ταμιακές ροές της από ΚΕΟΜ (πρόσθετη αντιπαροχή).
3. Τα θέματα είναι:
 - (α) πότε πρέπει να καταχωρείται από τον κοινοπρακτούντα στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, η σχετική αναλογία κερδών ή ζημιών που προέρχεται από μία συνεισφορά μη νομισματικού περιουσιακού στοιχείου σε μία από ΚΕΟΜ σε αντάλλαγμα το δικαίωμα στα ίδια κεφάλαια της από ΚΕΟΜ,
 - (β) πως η πρόσθετη αντιπαροχή πρέπει να λογιστικοποιείται από τον κοινοπρακτούντα και
 - (γ) πως πρέπει να παρουσιάζεται στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις του κοινοπρακτούντος κάθε μη πραγματοποιηθέν κέρδος ή ζημία.

ΜΕΔ-14

4. Η παρούσα Διερμηνεία αφορά το λογιστικό χειρισμό του κοινοπρακτούντος για μη νομισματικές συνεισφορές σε μία από ΚΕΟΜ με αντάλλαγμα το δικαίωμα στα ίδια κεφάλαια της από ΚΕΟΜ που λογιστικοποιείται χρησιμοποιώντας είτε τη μέθοδο της καθαρής θέσης είτε την αναλογική ενοποίηση.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Εφαρμόζοντας το ΔΛΠ 31 παράγραφος 39 για μη νομισματικές συνεισφορές σε μία από ΚΕΟΜ με αντάλλαγμα το δικαίωμα στα ίδια κεφάλαια της από ΚΕΟΜ, ένας κοινοπρακτών πρέπει να καταχωρεί στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων για την περίοδο, την αναλογία ενός κέρδους ή ζημίας που αποδίδεται στα δικαιώματα επί των ιδίων κεφαλαίων, των άλλων κοινοπρακτούντων εκτός όταν:
- (α) οι ουσιαστικοί κίνδυνοι και ωφέλειες της ιδιοκτησίας των μη νομισματικών περιουσιακών στοιχείων που έχουν συνεισφερθεί δεν έχουν μεταβιβαστεί στην από ΚΕΟΜ,
 - (β) το κέρδος ή ζημία από τη μη νομισματική συνεισφορά δεν μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα, ή
 - (γ) τα μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία που εισφέρθηκαν είναι όμοια προς εκείνα που εισφέρθηκαν από άλλους κοινοπρακτούντες. Μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία είναι όμοια προς εκείνα που εισφέρθηκαν από άλλους κοινοπρακτούντες, όταν έχουν όμοια φύση, όμοια χρήση στον ίδιο κλάδο δραστηριότητας και όμοια εύλογη αξία. Μία συνεισφορά πληροί τον έλεγχο ομοιότητας μόνο αν όλα τα σημαντικά συστατικά περιουσιακά στοιχεία αυτής είναι όμοια προς εκείνα που εισφέρθηκαν από άλλους κοινοπρακτούντες.

Όταν οποιαδήποτε από τις εξαιρέσεις (α) μέχρι (γ) εφαρμόζεται, το κέρδος ή η ζημία θα θεωρείται ως μη πραγματοποιηθέν και συνεπώς δε θα καταχωρείται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, εκτός αν εφαρμόζεται επίσης η παράγραφος 6.

6. Αν, επιπρόσθετα με τη λήψη ενός δικαιώματος στα ίδια κεφάλαια της από κοινού ελεγχόμενης οικονομικής μονάδας, ένας κοινοπρακτών λάβει νομισματικά ή μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία ανάμοια προς εκείνα που αυτός συνεισέφερε, πρέπει να καταχωρηθεί από τον κοινοπρακτούντα στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων μία κατάλληλη αναλογία κέρδους ή ζημίας στην συναλλαγή.
7. Μη πραγματοποιηθέντα κέρδη ή ζημίες από μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία που εισφέρθηκαν στην από ΚΕΟΜ πρέπει να απαλείφονται έναντι των σχετικών περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τη μέθοδο της αναλογικής ενοποίησης ή έναντι της επένδυσης σύμφωνα με τη μέθοδο της καθαρής θέσης. Τέτοια μη πραγματοποιηθέντα κέρδη ή ζημίες δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως αναβαλλόμενα κέρδη ή ζημίες στον ενοποιημένο ισολογισμό του κοινοπρακτούντος.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούνιος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 1999. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-14**Ενσώματα πάγια — αποζημίωση για απομείωση ή ζημία στοιχείων**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 16, «ενσώματα πάγια» (αναθεωρημένο 1998).

Θέμα

1. Επιχειρήσεις μπορεί να λάβουν νομισματική ή μη νομισματική αποζημίωση από τρίτα μέρη για την απομείωση ή ζημία στοιχείων των Ενσώματων Παγίων. Συχνά η νομισματική αποζημίωση που λαμβάνεται πρέπει να χρησιμοποιείται για αναμφισβήτητα οικονομικούς λόγους προκειμένου να αποκατασταθούν απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία ή να αγοραστούν ή κατασκευασθούν νέα περιουσιακά στοιχεία για να αντικαταστήσουν τα περιουσιακά στοιχεία που χάθηκαν ή εγκαταλείφθηκαν. Το ΔΛΠ 16 (αναθεωρημένο 1998) δε δίνει ρητές οδηγίες στο πώς να λογιστικοποιείται μία τέτοια νομισματική ή μη νομισματική αποζημίωση.
2. Παραδείγματα τέτοιων περιπτώσεων μπορεί να περιλαμβάνουν:
 - (α) αποζημίωση από ασφαλιστικές εταιρίες μετά από μία απομείωση ή ζημία στοιχείων των ενσώματων παγίων, για παράδειγμα, που οφείλεται σε φυσικές καταστροφές, κλοπή ή κακομεταχείριση,
 - (β) αποζημιώσεις από το κράτος για στοιχεία των ενσώματων παγίων που απαλλοτριώθηκαν, για παράδειγμα, γήπεδο που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για δημόσιους σκοπούς,
 - (γ) αποζημίωση που συνδέεται με ακούσια μετατροπή στοιχείων των ενσώματων παγίων, για παράδειγμα, μεταφορά εγκαταστάσεων από μία χαρακτηρισμένη αστική περιοχή σε μη αστική περιοχή σύμφωνα με μία εθνική πολιτική γης, ή
 - (δ) φυσική αντικατάσταση στο σύνολο ή μερικά ενός απομειωμένου ή απολεσθέντος περιουσιακού στοιχείου.
3. Το θέμα είναι πως μία επιχείρηση πρέπει να λογιστικοποιεί:
 - (α) απομειώσεις ή ζημίες στοιχείων των ενσώματων παγίων,
 - (β) σχετική αποζημίωση από τρίτα μέρη, και
 - (γ) μεταγενέστερη αποκατάσταση, αγορά ή κατασκευή περιουσιακών στοιχείων.

Ομόφωνη αποδοχή

4. Απομειώσεις ή ζημίες στοιχείων των ενσώματων παγίων, σχετικές απαιτήσεις για ή πληρωμές αποζημίωσης από τρίτα μέρη και κάθε μεταγενέστερη αγορά ή κατασκευή που θα αντικαταστήσουν περιουσιακά στοιχεία είναι ξεχωριστά οικονομικά γεγονότα και πρέπει να λογιστικοποιούνται ως τέτοια. Τα τρία οικονομικά γεγονότα πρέπει να λογιστικοποιούνται ξεχωριστά ως ακολούθως:
 - (α) Απομειώσεις αξίας στοιχείων των ενσώματων παγίων πρέπει να καταχωρούνται σύμφωνα με το ΔΛΠ 36. Η απόσυρση ή διάθεση στοιχείων των ενσώματων παγίων πρέπει να καταχωρείται σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 (αναθεωρημένο 1998).
 - (β) Νομισματική ή μη νομισματική αποζημίωση από τρίτα μέρη για στοιχεία των ενσώματων παγίων που απομειώθηκαν, χάθηκαν ή εγκαταλείφθηκαν πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, όταν καταχωρείται.
 - (γ) Το κόστος των περιουσιακών στοιχείων που αποκαταστάθηκαν, αγοράστηκαν, κατασκευάστηκαν ως μία αντικατάσταση ή λήφθηκαν ως αποζημίωση πρέπει να προσδιορίζεται και να παρουσιάζεται σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 (αναθεωρημένο 1998).

Γνωστοποιήσεις

5. Νομισματική ή μη νομισματική αποζημίωση καταχωρηθείσα για την απομείωση ή ζημία στοιχείων των ενσώματων παγίων πρέπει να γνωστοποιείται ξεχωριστά.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούνιος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιουλίου 1999. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΜΕΔ-15/ΜΕΔ-18

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-15

Λειτουργικές μισθώσεις — κίνητρα

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΔΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 17, «μισθώσεις» (αναθεωρημένο το 1997).

Θέμα

1. Κατά τη διαπραγμάτευση μιας νέας ή ανανεούμενης λειτουργικής μίσθωσης, ο εκμισθωτής μπορεί να παρέχει κίνητρα στο μισθωτή να συνάψει τη συμφωνία. Παραδείγματα τέτοιων κινήτρων είναι μία προκαταρκτική πληρωμή τοις μετρητοίς στο μισθωτή, ή αποζημίωση ή η ανάληψη από τον εκμισθωτή του κόστους του μισθωτή (όπως κόστος μετεγκατάστασης, βελτιώσεις μισθίου και κόστους που συνδέεται με μια προϋπάρχουσα δέσμευση μίσθωσης του μισθωτή). Εναλλακτικά, μπορεί να συμφωνηθεί δωρεάν ή μειωμένο μίσθωμα για τις αρχικές περιόδους της μίσθωσης.
2. Το θέμα είναι πώς πρέπει να καταχωρούνται τα κίνητρα μίας λειτουργικής μίσθωσης στις οικονομικές καταστάσεις αμφοτέρων, του μισθωτή και του εκμισθωτή.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Όλα τα κίνητρα για τη συμφωνία μιας νέας ή ανανεούμενης λειτουργικής μίσθωσης πρέπει να καταχωρούνται ως ένα αναπόσπαστο μέρος του συμφωνημένου καθαρού τιμήματος για τη χρήση του μισθωμένου περιουσιακού στοιχείου, ανεξάρτητα από τη φύση των κινήτρων, τη μορφή ή την επιλογή του χρόνου των πληρωμών.
4. Ο εκμισθωτής πρέπει να καταχωρεί το σωρευμένο κόστος των κινήτρων σε μείωση του εσόδου των μισθωμάτων κατά τη διάρκεια της μίσθωσης με μία σταθερή μέθοδο, εκτός αν μία άλλη συστηματική μέθοδος είναι πλέον αντιπροσωπευτική του ρυθμού μείωσης του οφέλους που αποφέρει το μισθωμένο περιουσιακό στοιχείο.
5. Ο μισθωτής πρέπει να καταχωρεί το σωρευμένο όφελος των κινήτρων σε μείωση του εξόδου από μισθώματα κατά τη διάρκεια της μίσθωσης με μία σταθερή μέθοδο, εκτός αν μία άλλη συστηματική μέθοδος είναι πλέον αντιπροσωπευτική του ρυθμού μείωσης του οφέλους του μισθωτή από τη χρήση του μισθωμένου περιουσιακού στοιχείου.
6. Κόστη που αναλήφθηκαν από το μισθωτή συμπεριλαμβάνοντας τα κόστη που σχετίζονται με προϋπάρχουσα μίσθωση (για παράδειγμα κόστος τερματισμού, μετεγκατάστασης ή βελτιώσεων μισθίου) πρέπει να λογιστικοποιούνται από το μισθωτή σύμφωνα με τα εφαρμοστέα ΔΛΠ για αυτά τα κόστη, συμπεριλαμβάνοντας και τα κόστη που στην πράξη αποζημιώνονται μέσω μιας συμφωνίας κινήτρων.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Ιούνιος 1998.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για μισθωτικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 1999.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-18

Συνέπεια — εναλλακτικές μέθοδοι

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997), «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων».

Θέμα

1. Ορισμένα Πρότυπα της ΕΔΛΠ παρέχουν τη δυνατότητα σε μία επιχείρηση μιας ρητής επιλογής μεταξύ εναλλακτικών λογιστικών αρχών, που εφαρμόζονται στην κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων της. Μερικά Πρότυπα που προβλέπουν ρητή επιλογή μιας λογιστικής αρχής, υποδεικνύουν και τον τρόπο με τον οποίο η επιλογή πρέπει να γίνεται. Για παράδειγμα, το ΔΛΠ 39 παράγραφος 104 υποδεικνύει ότι μία επιχείρηση πρέπει να επιλέγει μία από δύο αρχές για την καταχώρηση μεταβολών στην εύλογη αξία των διαθέσιμων για πώληση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και πρέπει να εφαρμόζει την αρχή που επιλέχθηκε σε όλα τα διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία. Άλλα Πρότυπα σιωπούν για τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η επιλογή.
2. Το θέμα είναι πως η επιλογή της λογιστικής αρχής πρέπει να ασκείται στο πλαίσιο εκείνων των Προτύπων της ΕΔΛΠ που επιτρέπουν μια ρητή επιλογή λογιστικής αρχής, αλλά σιωπούν στον τρόπο άσκησης αυτής της επιλογής. Το βασικό ερώτημα είναι αν και κατά πόσο, άπαξ και γίνει η επιλογή της αρχής, αυτή η αρχή πρέπει να ακολουθείται με συνέπεια για όλα τα στοιχεία που λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις ειδικές απαιτήσεις που προβλέπει η επιλογή.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Αν περισσότερες από μία λογιστική αρχή είναι διαθέσιμες σύμφωνα με ένα ΔΛΠ ή Διερμηνεία, μία επιχείρηση πρέπει να επιλέγει και να εφαρμόζει με συνέπεια μία από αυτές τις αρχές, εκτός αν το Πρότυπο ή η Διερμηνεία ειδικώς απαιτεί ή επιτρέπει κατηγοριοποίηση των στοιχείων (συναλλαγές, γεγονότα, υπόλοιπα, ποσά κ.λπ.) για τα οποία διαφορετικές αρχές μπορεί να είναι κατάλληλες. Αν ένα πρότυπο απαιτεί ή επιτρέπει κατηγοριοποίηση στοιχείων, η πιο κατάλληλη λογιστική αρχή πρέπει να επιλέγεται και εφαρμόζεται με συνέπεια σε κάθε κατηγορία. [Επιπρόσθετες οδηγίες παρέχονται στο προσάρτημα Α και προσάρτημα Β αυτής της Διερμηνείας.]
4. Άπαξ και η κατάλληλη αρχή έχει επιλεγεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 3, μία μεταβολή στη λογιστική αρχή πρέπει να γίνεται μόνο σύμφωνα με το ΔΛΠ 8 παράγραφος 42 και να εφαρμόζεται σε όλα τα στοιχεία ή κατηγορίες στοιχείων με τον τρόπο που καθορίστηκε στην παράγραφο 3.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Μάιος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για τις ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιουλίου 2000. Ενωρίτερη εφαρμογή ενθαρρύνεται. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-19

Τηρούμενο νόμισμα — αποτίμηση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα ΔΛΠ 21 και 29

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπές: ΔΛΠ 21, «οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές συναλλάγματος» (αναθεωρημένο 1993) και ΔΛΠ 29 «χρηματοοικονομική πληροφόρηση σε υπερπληθωριστικές οικονομίες» (αναμορφωμένο 1994)⁽¹⁾.

Θέμα

1. Η παράγραφος 4 του ΔΛΠ 21 δηλώνει ότι ενόσω αυτό το Πρότυπο δεν καθορίζει το νόμισμα στο οποίο μία επιχείρηση παρουσιάζει τις οικονομικές καταστάσεις της, μία επιχείρηση χρησιμοποιεί συνήθως το νόμισμα της χώρας στην οποία είναι εγκαταστημένη. Ενόσω το ΔΛΠ 21 ορίζει τον όρο «τηρούμενο νόμισμα» ως το νόμισμα που χρησιμοποιείται στην παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, το τηρούμενο νόμισμα που χρησιμοποιείται από μία επιχείρηση έχει επίσης ουσιώδεις συνέπειες για τη λογιστική αποτίμηση στις οικονομικές καταστάσεις.

(1) Βλέπε επίσης ΜΕΔ-30: «Τηρούμενο νόμισμα — μετατροπή από το νόμισμα αποτίμησης σε νόμισμα παρουσίασης».

ΜΕΔ-19

2. Το ΔΛΠ 21 παράγραφος 7 ορίζει ένα ξένο νόμισμα ως ένα νόμισμα άλλο εκτός από το τηρούμενο νόμισμα μιας επιχείρησης. Συνεπώς, η επιλογή ενός τηρούμενου νομίσματος καθιστά όλα τα άλλα νομίσματα να αντιμετωπίζονται ως ξένα νομίσματα. Οι διαδικασίες για τη λογιστική των συναλλαγών σε ξένο νόμισμα και τη μετατροπή των οικονομικών καταστάσεων των αλλοδαπών εκμεταλλεύσεων καθορίζονται στο ΔΛΠ 21. Το ΔΛΠ 21 παράγραφος 36 υποδεικνύει πρόσθετες συνέπειες της επιλογής ενός τηρούμενου νομίσματος για μία αλλοδαπή οικονομική μονάδα που καταρτίζει οικονομικές εκθέσεις στο νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας. Οι οικονομικές καταστάσεις τέτοιας αλλοδαπής οικονομικής μονάδας επαναδιατυπώνονται σύμφωνα με το ΔΛΠ 29, πριν μετατραπούν στο τηρούμενο νόμισμα της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις. Το ΔΛΠ 29 παράγραφος 8 επίσης, απαιτεί επαναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης η οποία παρουσιάζει τις δικές της οικονομικές καταστάσεις χρησιμοποιώντας το νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας ως το τηρούμενο νόμισμά της.
3. Τα θέματα είναι:
 - (α) Πώς μία επιχείρηση προσδιορίζει ένα νόμισμα για την αποτίμηση των στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις της (το «νόμισμα αποτίμησης»).
 - (β) Αν μία επιχείρηση μπορεί να χρησιμοποιεί ένα νόμισμα άλλο εκτός από το νόμισμα αποτίμησης για την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων της (το «νόμισμα παρουσίασης»).
 - (γ) Αν το νόμισμα παρουσίασης μπορεί να είναι διαφορετικό από το νόμισμα αποτίμησης, τότε πώς οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να μετατρέπονται από το νόμισμα αποτίμησης στο νόμισμα παρουσίασης.
4. Το ΔΛΠ 21 παράγραφος 5 δηλώνει ότι η επαναδιατύπωση των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης από το νόμισμα στο οποίο παρουσιάζει τις οικονομικές καταστάσεις της, σε συμμόρφωση προς τα ΔΛΠ, σε ένα άλλο νόμισμα για διευκόλυνση των χρηστών συνηθισμένων σε αυτό το νόμισμα ή για όμοιους σκοπούς, δεν αφορά το ΔΛΠ 21. Κατά συνέπεια, τέτοιες επαναδιατυπώσεις δεν αντιμετωπίζονται σε αυτή τη Διερμηνεία.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Το νόμισμα αποτίμησης πρέπει να παρέχει πληροφορίες για την επιχείρηση που είναι χρήσιμες και αντανακλούν την οικονομική ουσία των υποκείμενων γεγονότων και καταστάσεων των σχετικών προς αυτή την επιχείρηση. Αν ένα συγκεκριμένο νόμισμα χρησιμοποιείται σε μία σημαντική έκταση στην επιχείρηση, ή έχει μία ουσιώδη επίδραση σε αυτή, αυτό το νόμισμα μπορεί να είναι ένα κατάλληλο νόμισμα για να χρησιμοποιείται ως το νόμισμα αποτίμησης. Όλες οι συναλλαγές σε άλλα νομίσματα, εκτός από το νόμισμα αποτίμησης πρέπει να αντιμετωπίζονται ως συναλλαγές σε ξένα νομίσματα, όταν εφαρμόζεται το ΔΛΠ 21.
6. Απαξ και το νόμισμα αποτίμησης έχει επιλεγεί, δεν πρέπει να μεταβάλλεται εκτός αν υπάρχει μία μεταβολή στα υποκείμενα γεγονότα και συνθήκες σχετικά με αυτή την επιχείρηση, όπως προσδιορίστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας.
7. Αν το νόμισμα αποτίμησης, που προσδιορίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας, είναι το νόμισμα μιας υπερπληθωριστικής οικονομίας, τότε:
 - (α) οι οικείες οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης πρέπει να επαναδιατυπώνονται, σύμφωνα με το ΔΛΠ 29, και
 - (β) όταν η επιχείρηση είναι μία αλλοδαπή οικονομική μονάδα, όπως ορίστηκε στο ΔΛΠ 21 και περιλαμβάνεται στις οικονομικές καταστάσεις μιας άλλης επιχείρησης που καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις, οι οικονομικές καταστάσεις της αλλοδαπής πρέπει να επαναδιατυπώνονται σύμφωνα με το ΔΛΠ 29 πριν μετατραπούν στο τηρούμενο νόμισμα της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις.
8. Αν το νόμισμα μιας χώρας που δεν έχει υπερπληθωριστική οικονομία ορίζεται ως ένα κατάλληλο νόμισμα αποτίμησης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας, η επιχείρηση δε χρειάζεται να επαναδιατυπώσει τις οικονομικές καταστάσεις της σύμφωνα με το ΔΛΠ 29.
9. Μολονότι μία επιχείρηση κανονικά παρουσιάζει τις οικονομικές καταστάσεις της στο ίδιο νόμισμα, όπως το νόμισμα αποτίμησης που προσδιορίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας, μπορεί να επιλέγει να παρουσιάζει τις οικονομικές καταστάσεις της σε ένα διαφορετικό νόμισμα. Η μέθοδος της μετατροπής των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης, για σκοπούς παρουσίασης, από το νόμισμα αποτίμησης σε ένα διαφορετικό νόμισμα, δεν καθορίζεται από τα ΔΛΠ. Όμως, προκειμένου οι οικονομικές καταστάσεις να παρουσιάζουν πραγματικά την οικονομική θέση, χρηματοοικονομική απόδοση και τις ταμιακές ροές, η μέθοδος μετατροπής που εφαρμόστηκε από μία επιχείρηση δεν πρέπει να οδηγεί στην παρουσίαση οικονομικών καταστάσεων με ένα τρόπο που είναι ασυνεπής με την αποτίμηση των στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις, χρησιμοποιώντας το νόμισμα που προσδιορίζεται σύμφωνα με τη παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας. Στην περίπτωση μιας επιχείρησης που έχει αλλοδαπές οικονομικές μονάδες και παρουσιάζει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, το νόμισμα που χρησιμοποιείται στην παρουσίαση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων είναι κανονικά το ίδιο, όπως το νόμισμα αποτίμησης της μητρικής εταιρίας, αλλά συχνά θα διαφέρει από τα νομίσματα αποτίμησης που χρησιμοποιούνται από μεμονωμένες αλλοδαπές οικονομικές μονάδες.

Γνωστοποιήσεις

10. Τα ακόλουθα πρέπει να γνωστοποιούνται:

- (α) Ο λόγος για τη χρησιμοποίηση ενός διαφορετικού νομίματος, όταν το νόμισμα αποτίμησης είναι διαφορετικό από το νόμισμα της χώρας στην οποία η επιχείρηση είναι εγκαταστημένη.
- (β) Ο λόγος για κάθε μεταβολή στο νόμισμα αποτίμησης ή το νόμισμα παρουσίασης και
- (γ) Το νόμισμα αποτίμησης, όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα διαφορετικό από το νόμισμα αυτό, καθώς και το λόγο χρησιμοποίησης ενός διαφορετικού νομίματος παρουσίασης και μία περιγραφή της μεθόδου που χρησιμοποιείται στη διαδικασία μετατροπής.

Στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, οι παραπομπές σε νόμισμα αποτίμησης για το σκοπό αυτών των απαιτήσεων γνωστοποίησης είναι στο νόμισμα αποτίμησης της μητρικής εταιρίας.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Φεβρουάριος 2000.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για τις ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 2001. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-20**Μέθοδος καθαρής θέσης — καταχώρηση ζημιών**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ότι συμμορφώνονται με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 28, «Λογιστική επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις».

Θέμα

1. Σε μερικές περιπτώσεις, ένας επενδυτής μπορεί να κατέχει μία ποικιλία χρηματοοικονομικών δικαιωμάτων σε μία συγγενή ή κοινοπραξία, που λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τη μέθοδο της καθαρής θέσης. Για παράδειγμα, ο επενδυτής μπορεί να κατέχει χρηματοοικονομικά δικαιώματα που συμπεριλαμβάνουν κοινές ή προνομιούχες μετοχές, δάνεια, προκαταβολές, χρεωστικούς τίτλους, δικαιώματα προαίρεσης για αγορά κοινών μετοχών, ή εμπορικές απαιτήσεις.
2. Το ΔΛΠ 28 παράγραφος 22 υποδεικνύει ότι κατά την εφαρμογή της μεθόδου της καθαρής θέσης, όταν το μερίδιο του επενδυτή στις ζημίες μιας συγγενούς επιχείρησης ισούται ή υπερβαίνει τη λογιστική αξία της επένδυσης, ο επενδυτής κανονικά διακόπτει να συμπεριλαμβάνει το μερίδιο του στις περαιτέρω ζημίες στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων του. Όμως, πρόσθετες ζημίες, αναλαμβάνονται κατά την έκταση που ο επενδυτής έχει αναλάβει δεσμεύσεις ή έχει κάνει πληρωμές για λογαριασμό της συγγενούς για να ικανοποιήσει δεσμεύσεις της συγγενούς, που ο επενδυτής έχει εγγυηθεί ή άλλως έχει δεσμευτεί.
3. Κατά την εφαρμογή της μεθόδου της καθαρής θέσης, τα θέματα είναι:
 - (α) ποια χρηματοοικονομικά δικαιώματα περιλαμβάνονται στη «λογιστική αξία μιας επένδυσης» που αναφέρεται στο ΔΛΠ 28 παράγραφος 22, και
 - (β) αν και κατά πόσο η καταχώρηση του μεριδίου των ζημιών της οικονομικής μονάδας στη συγγενή ή στην από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα (εκδότρια) επί πλέον της λογιστικής αξίας της επένδυσης συνεχίζεται, όταν η επιχείρηση κατέχει άλλα χρηματοοικονομικά δικαιώματα στην εκδότρια, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στη λογιστική αξία της επένδυσης.

ΜΕΔ-21

4. Η παρούσα διερμηνεία ασχολείται με την εφαρμογή της μεθόδου της καθαρής θέσης σύμφωνα με το ΔΛΠ 28. Σύμφωνα με την επιτρεπόμενη εναλλακτική μέθοδο, που επιτρέπεται από το ΔΛΠ 31 παράγραφος 32, μία επιχείρηση εφαρμόζει τη μέθοδο της καθαρής θέσης κατά την παρουσίαση των δικαιωμάτων της σε μία από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα και συνεπώς εφαρμόζει επίσης την παρούσα Διερμηνεία.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Χρηματοοικονομικά δικαιώματα μπορεί να παρουσιάζονται με μία ποικιλία τρόπων, για παράδειγμα, μερικά δικαιώματα περιγράφονται ως κοινές μετοχές ή ως προνομιούχες μετοχές. Για το σκοπό της εφαρμογής του ΔΛΠ 28 παράγραφος 22 η λογιστική αξία μιας επένδυσης πρέπει να περιλαμβάνει μόνο τη λογιστική αξία των μέσων που παρέχουν απεριόριστα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη ή ζημίες και ένα υπολειμματικό δικαίωμα στα ίδια κεφάλαια της εκδότριας.
6. Αν το μερίδιο των ζημιών του επενδυτή υπερβαίνει τη λογιστική αξία της επένδυσης, η λογιστική αξία της επένδυσης μειώνεται στο μηδέν και η καταχώρηση περαιτέρω ζημιών πρέπει να διακόπτεται, εκτός αν ο επενδυτής έχει αναλάβει δεσμεύσεις προς την εκδότρια ή να ικανοποιήσει δεσμεύσεις της εκδότριας, που ο επενδυτής έχει εγγυηθεί ή άλλως δεσμευτεί, είτε χρηματοδότησε είτε όχι. Κατά την έκταση που ο επενδυτής έχει αναλάβει τέτοιες δεσμεύσεις, ο επενδυτής συνεχίζει να καταχωρεί το μερίδιο ζημιών του στην εκδότρια εταιρεία.
7. Χρηματοοικονομικά δικαιώματα σε μία εκδότρια εταιρεία που δεν περιλαμβάνονται στη λογιστική αξία της επένδυσης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας, λογιστικοποιούνται σύμφωνα με άλλα εφαρμοστέα ΔΛΠ, για παράδειγμα το ΔΛΠ 39 και προηγούμενα από την εφαρμογή του ΔΛΠ 39, το ΔΛΠ 25 (αναμορφωμένο 1994).
8. Συνεχιζόμενες ζημίες μιας εκδότριας πρέπει να θεωρούνται αντικειμενική τεκμηρίωση ότι, τα χρηματοοικονομικά δικαιώματα σε αυτή την εκδότρια, αμφότερα, χρηματοοικονομικά δικαιώματα που περιλαμβάνονται στη λογιστική αξία μιας επένδυσης, σύμφωνα με την παράγραφο 5 της παρούσης Διερμηνείας και άλλα χρηματοοικονομικά δικαιώματα, μπορεί να είναι απομειωμένα. Απομείωση της λογιστικής αξίας ενός χρηματοοικονομικού δικαιώματος που περιλαμβάνεται στη λογιστική αξία ενός περιουσιακού στοιχείου καθορίζεται βαισιζόμενη στη λογιστική αξία, ύστερα από κάθε προσαρμογή για ζημίες με βάση τη μέθοδο της καθαρής θέσης.
9. Αν ο επενδυτής έχει εγγυηθεί ή διαφορετικά έχει αναλάβει δεσμεύσεις προς την εκδότρια ή στην ικανοποίηση δεσμεύσεων της εκδότριας, επιπρόσθετα στη συνέχιση να καταχωρεί το μερίδιο του στις ζημίες της εκδότριας, ο επενδυτής πρέπει να προσδιορίζει αν και κατά πόσο μία πρόβλεψη πρέπει να καταχωρείται σύμφωνα με το ΔΛΠ 37 (πριν από την εφαρμογή του ΔΛΠ 37, η καταχώρηση μιας πρόβλεψης εκτιμώνταν σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ΔΛΠ 10 (αναμορφωμένο 1994)).

Γνωστοποιήσεις

10. Αν ένας επενδυτής διακόπτει την καταχώρηση του μεριδίου του στις ζημίες μιας εκδότριας, ο επενδυτής πρέπει να γνωστοποιεί στο προσάρτημα των οικονομικών καταστάσεων το ποσό του μη καταχωρημένου μεριδίου του στις ζημίες της εκδότριας, και κατά τη διάρκεια της περιόδου και συσσωρευτικά.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Αύγουστος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 15η Ιουλίου 2000. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-21**Φόροι εισοδήματος — ανάκτηση αναπροσαρμοσμένων μη αποσβέσιμων περιουσιακών στοιχείων**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

ΜΕΔ-22

Σχέδιο Διερμηνείας ΜΕΔ-21 «φόροι εισοδήματος — περιληψη» εκδόθηκε για σχολιασμό το Σεπτέμβριο 1999. Το σχέδιο Διερμηνείας περιλάμβανε τόσο το θέμα που διαπραγματεύεται σε αυτή τη Διερμηνεία, όσο και το θέμα που περιλαμβάνεται στη Διερμηνεία ΜΕΔ-25 «φόροι εισοδήματος — μεταβολές στο φορολογικό καθεστώς μιας επιχείρησης ή των μετόχων της».

Παραπομπή: ΔΛΠ 12, «φόροι εισοδήματος» (αναθεωρημένο 1996).

Θέμα

1. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 12 παράγραφος 51, η αποτίμηση των αναβαλλόμενων φορολογικών υποχρεώσεων και απαιτήσεων πρέπει να αντανakλά τις φορολογικές συνέπειες που θα ακολουθούσαν από τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση αναμένει, κατά την ημερομηνία του ισολογισμού, να ανακτήσει ή να τακτοποιήσει τη λογιστική αξία αυτών των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που δημιουργούν προσωρινές διαφορές.
2. Το ΔΛΠ 12 παράγραφος 20 σημειώνει ότι η αναπροσαρμογή ενός περιουσιακού στοιχείου δεν επηρεάζει πάντοτε το φορολογητέο κέρδος (φορολογική ζημία) στην περίοδο της αναπροσαρμογής και ότι η φορολογική βάση του περιουσιακού στοιχείου μπορεί να μην προσαρμόζεται, ως αποτέλεσμα της αναπροσαρμογής. Αν η μελλοντική ανάκτηση της λογιστικής αξίας θα είναι φορολογητέα, κάθε διαφορά μεταξύ της λογιστικής αξίας του αναπροσαρμοσμένου περιουσιακού στοιχείου και της φορολογικής βάσης του είναι μία προσωρινή διαφορά και καταλήγει σε μία αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση ή απαίτηση.
3. Το θέμα είναι πώς θα ερμηνεύεται ο όρος «ανάκτηση» σε σχέση με ένα περιουσιακό στοιχείο που δεν αποσβένεται (μη αποσβέσιμο περιουσιακό στοιχείο) και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με την παράγραφο 29 του ΔΛΠ 16 (αναθεωρημένο 1998).
4. Αυτή η Διερμηνεία επίσης εφαρμόζεται σε επενδύσεις σε ακίνητα, που απεικονίζονται σε αναπροσαρμοσμένα ποσά σύμφωνα με το ΔΛΠ 25 παράγραφος 23(β), αλλά θα θεωρούνταν μη αποσβέσιμα, αν το ΔΛΠ 16 έπρεπε να εφαρμοστεί.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Η αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση ή απαίτηση που προκύπτει από την αναπροσαρμογή ενός μη αποσβέσιμου περιουσιακού στοιχείου σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 παράγραφος 29 πρέπει να αποτιμάται βασιζόμενη στις φορολογικές συνέπειες που θα ακολουθούσαν από την ανάκτηση της λογιστικής αξίας αυτού του περιουσιακού στοιχείου μέσω πώλησης, ανεξάρτητα από τη βάση αποτίμησης του περιουσιακού στοιχείου. Κατά συνέπεια, αν ο φορολογικός νόμος ορίζει ένα φορολογικό συντελεστή εφαρμοστέο στο φορολογητέο ποσό που προέρχεται από την πώληση ενός περιουσιακού στοιχείου, ο οποίος διαφέρει από το φορολογικό συντελεστή που εφαρμόζεται στο φορολογητέο ποσό που προέρχεται από τη χρησιμοποίηση ενός περιουσιακού στοιχείου, ο προηγούμενος συντελεστής εφαρμόζεται στην αποτίμηση της αναβαλλόμενης φορολογικής υποχρέωσης ή απαίτησης που συνδέεται προς ένα μη αποσβέσιμο περιουσιακό στοιχείο.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Αύγουστος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η συναίνεση τίθεται σε ισχύ τη 15η Ιουλίου 2000. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-22

Ενοποιήσεις επιχειρήσεων — μεταγενέστερη προσαρμογή ρύλων αξιών και υπεραξίας που καταχωρήθηκαν αρχικά

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ότι συμμορφώνονται με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998), «ενοποιήσεις επιχειρήσεων».

ΜΕΔ-22

Θέμα

1. Στην αρχική λογιστικοποίηση μιας ενοποίησης επιχειρήσεων, ένας αγοραστής μπορεί να μην έχει διαθέσιμα όλα τα τεκμήρια για να είναι σε θέση να διαπιστώσει και να εκτιμήσει αξιόπιστα τις εύλογες αξίες των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αγοράστηκαν, ή τα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις μπορεί να μην πληρούν ακόμη τα κριτήρια για καταχώρηση. Αυτό μπορεί να οφείλεται στην πολυπλοκότητα της επιχείρησης που αγοράστηκε, στην ανάγκη να δημιουργήσει και να εκθέσει οικονομική πληροφόρηση σε μία επίκαιρη βάση ή σε άλλους λόγους.
2. Το ΔΛΠ 22 παράγραφος 71 (αναθεωρημένο 1998) υποδεικνύει ότι στη λογιστικοποίηση μιας αγοράς επιχείρησης, αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, που έχουν αγοραστεί, αλλά δεν πληρούν τα κριτήρια ... για ξεχωριστή καταχώρηση, όταν η αγορά αρχικά λογιστικοποιείται, πρέπει να καταχωρούνται μεταγενέστερα καθώς και όταν πληρούν τα κριτήρια. Οι λογιστικές αξίες των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αγοράστηκαν πρέπει να προσαρμόζονται όταν, μετά την αγορά, πρόσθετα τεκμήρια καθίστανται διαθέσιμα για να βοηθήσουν την εκτίμηση των ποσών που αποδίδονται σε αυτά τα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, εφόσον η αγορά είχε λογιστικοποιηθεί αρχικά. Το ποσό που αποδίδεται στην υπεραξία ή αρνητική υπεραξία πρέπει επίσης να προσαρμόζεται, όταν είναι αναγκαίο, κατά την έκταση που:
 - (α) η προσαρμογή δεν αυξάνει τη λογιστική αξία της υπεραξίας πάνω από το ανακτήσιμο ποσό της, όπως ορίστηκε στο ΔΛΠ 36 «απομείωση αξίας περιουσιακών στοιχείων», και
 - (β) τέτοια προσαρμογή γίνεται κατά το τέλος της πρώτης ετήσιας λογιστικής περιόδου, που αρχίζει μετά την αγορά [εκτός για την καταχώρηση μιας συγκεκριμένης ξεχωριστής υποχρέωσης σύμφωνα με την παράγραφο 31, για την οποία ο χρόνος — πλαίσιο στην παράγραφο 31 (γ) εφαρμόζεται],διαφορετικά οι προσαρμογές στα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις πρέπει να καταχωρούνται ως έσοδα ή έξοδα.
3. Τα θέματα, όταν γίνονται τέτοιες προσαρμογές, στις περιορισμένες περιπτώσεις που περιγράφονται στο ΔΛΠ 22 παράγραφος 71, είναι:
 - (α) Αν και κατά πόσο μία προσαρμογή στην αρχική εύλογη αξία των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αγοράστηκαν πρέπει να συμπεριλαμβάνει τις επιδράσεις της απόσβεσης και άλλων μεταβολών που θα προέκυπταν, αν οι προσαρμοσμένες εύλογες αξίες είχαν εφαρμοστεί από την ημερομηνία της αγοράς.
 - (β) Αν και κατά πόσο σχετική προσαρμογή της υπεραξίας ή αρνητικής υπεραξίας πρέπει να συμπεριλαμβάνει την επίδραση της απόσβεσης του προσαρμοσμένου ποσού που αποδίδεται στην υπεραξία ή αρνητική υπεραξία από την ημερομηνία της αγοράς, και
 - (γ) Πως οι προσαρμογές σε αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις που αγοράστηκαν και σε υπεραξία ή αρνητική υπεραξία, πρέπει να παρουσιάζονται.
4. Η παρούσα Διερμηνεία δεν εφαρμόζεται στα ακόλουθα στοιχεία καθώς αυτά ειδικώς αντιμετωπίζονται σε άλλα ΔΛΠ:
 - (α) αναβαλλόμενες φορολογικές απαιτήσεις και υποχρεώσεις που καταχωρούνται σύμφωνα με το ΔΛΠ 12 (αναθεωρημένο 1996), παράγραφοι 66 μέχρι 68, και
 - (β) η αναστροφή προβλέψεων που έγιναν αρχικά λόγω τερματισμού ή περιορισμού των δραστηριοτήτων της αποκτώμενης επιχείρησης, ΔΛΠ 22 (αναθεωρημένο 1998) παράγραφοι 75 και 76.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Οποιαδήποτε προσαρμογή στη λογιστική αξία των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που αποκτήθηκαν, που γίνεται σε περιορισμένες περιπτώσεις που περιγράφονται σύμφωνα με το ΔΛΠ 22 παράγραφος 71, πρέπει να υπολογίζεται ως αν οι προσαρμοσμένες εύλογες αξίες είχαν εφαρμοστεί από την ημερομηνία της αγοράς. Ως αποτέλεσμα, η προσαρμογή πρέπει να περιλαμβάνει αμφότερα το αποτέλεσμα της μεταβολής στις εύλογες αξίες που αρχικά αποδόθηκαν και το αποτέλεσμα της απόσβεσης και άλλων μεταβολών που θα προέκυπταν αν οι προσαρμοσμένες εύλογες αξίες είχαν εφαρμοστεί από την ημερομηνία της αγοράς.
6. Αν η προσαρμογή στα αναγνωρίσιμα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις γίνεται κατά το τέλος της πρώτης ετήσιας λογιστικής περιόδου που αρχίζει μετά την αγορά, η λογιστική αξία της υπεραξίας ή αρνητικής υπεραξίας πρέπει επίσης να προσαρμόζεται, όταν είναι αναγκαίο, στο ποσό που θα είχε προσδιοριστεί, αν οι προσαρμοσμένες εύλογες αξίες ήταν διαθέσιμες κατά την ημερομηνία της αγοράς. Ως αποτέλεσμα, η απόσβεση της υπεραξίας ή η καταχώρηση αρνητικής υπεραξίας προσαρμόζεται επίσης από την ημερομηνία της αγοράς. Όμως, οποιαδήποτε προσαρμογή στη λογιστική αξία της υπεραξίας πρέπει να γίνεται μόνο κατά την έκταση που δεν αυξάνει τη λογιστική αξία της υπεραξίας πάνω από το ανακτήσιμο ποσό της.

7. Προσαρμογές στην απόσβεση, επιβαρύνσεις απομείωσης και άλλα ποσά που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6 της παρούσης Διερμηνείας, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο καθαρό κέρδος ή ζημία στην αντίστοιχη κατηγορία των εσόδων ή εξόδων που παρουσιάζεται στον πίνακα της κατάστασης λογαριασμού αποτελεσμάτων. Μόνο στοιχεία μεταγενέστερα της ημερομηνίας αγοράς που απαιτείται ή που επιτρέπεται να πιστωθούν ή να χρεωθούν άμεσα στα ίδια κεφάλαια, σύμφωνα με άλλα Πρότυπα, θα καταχωρούνταν στα ίδια κεφάλαια. Αυτή η Διερμηνεία δε διαφοροποιεί την αντιμετώπιση σύμφωνα με αυτά τα άλλα Πρότυπα.

Γνωστοποιήσεις

8. Προσαρμογές στη λογιστική αξία των αναγνωρίσιμων περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων ή υπεραξίας ή αρνητικής υπεραξίας πρέπει να γνωστοποιούνται και να επεξηγούνται στις οικονομικές καταστάσεις της περιόδου στην οποία η προσαρμογή γίνεται. Το ποσό μιας προσαρμογής που αφορά σε προηγούμενες και συγκριτικές περιόδους πρέπει επίσης να γνωστοποιείται.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Οκτώβριος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για προσαρμογές που έγιναν στις ετήσιες περιόδους που λήγουν την ή μετά από την 15η Ιουλίου 2000.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-23

Ενσώματα πάγια — κόστος σημαντικής επιθεώρησης ή γενικών επισκευών

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 16: «ενσώματα πάγια» (αναθεωρημένο 1998).

Θέμα

1. Το ΔΛΠ 16 παράγραφος 23 (αναθεωρημένο 1998) απαιτεί την κεφαλαιοποίηση των μεταγενέστερων δαπανών σε ένα στοιχείο των ενσώματων παγίων, που βελτιώνουν την κατάσταση του περιουσιακού στοιχείου πέραν του αρχικά εκτιμώμενου προτύπου αποδόσεως του. Όλες οι άλλες μεταγενέστερες δαπάνες, τέτοιες όπως επισκευές ή δαπάνες συντηρήσεως που αποκαθιστούν ή διατηρούν τα μελλοντικά οικονομικά οφέλη που μία επιχείρηση μπορεί να αναμένει από το αρχικώς εκτιμώμενο πρότυπο αποδόσεως του περιουσιακού στοιχείου, πρέπει να καταχωρούνται ως έξοδα στη περίοδο στην οποία αναλαμβάνονται.
2. Το ΔΛΠ 16 παράγραφος 27 υποδεικνύει ότι σημαντικά συνθετικά μέρη μερικών από τα στοιχεία των ενσώματων παγίων μπορεί να απαιτούν αντικατάσταση σε κανονικά διαστήματα. Τα συνθετικά μέρη λογιστικοποιούνται ως ιδιαίτερα περιουσιακά στοιχεία, επειδή έχουν ωφέλιμες ζωές διαφορετικές από αυτές των στοιχείων των ενσώματων παγίων με τα οποία συνδέονται.
3. Μία επιχείρηση αγοράζει ένα ενσώματο πάγιο και επιβαρύνεται με όλα τα αναγκαία κόστη για να το φέρει σε κατάσταση για τη χρήση που αυτό προορίζεται. Η επιχείρηση θα χρειαστεί στο μέλλον να εκτελέσει μία σημαντική επιθεώρηση ή γενική επισκευή του περιουσιακού στοιχείου σε τακτικά διαστήματα κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του για να επιτραπεί η συνεχιζόμενη χρήση του περιουσιακού στοιχείου από την επιχείρηση. Ένα παράδειγμα αυτού είναι η αγορά ενός αεροσκάφους που απαιτεί μία γενική επισκευή κάθε τρία χρόνια.
4. Το θέμα είναι, όταν μία επιχείρηση επιβαρύνεται με το κόστος των σημαντικών επιθεωρήσεων ή γενικών επισκευών του στοιχείου των ενσώματων παγίων, που εκτελούνται σε κανονικά διαστήματα κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής του περιουσιακού στοιχείου και έγιναν για να επιτρέψουν τη συνεχιζόμενη χρήση του περιουσιακού στοιχείου από την επιχείρηση, αν πρέπει αυτά τα κόστη να κεφαλαιοποιούνται ως ένα συνθετικό στοιχείο του περιουσιακού στοιχείου ή να καταχωρούνται στα έξοδα.

ΜΕΔ-24*Ομόφωνη αποδοχή*

5. Το κόστος μιας σημαντικής επιδεώρησης ή γενικής επισκευής ενός στοιχείου των ενσώματων παγίων που προκύπτει σε κανονικά διαστήματα κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής ενός περιουσιακού στοιχείου και έγινε για να επιτρέψει τη συνεχιζόμενη χρήση του περιουσιακού στοιχείου πρέπει να καταχωρείται ως έξοδο στη περίοδο στην οποία αναλαμβάνεται εκτός αν:
- (α) συνεπής με το ΔΛΠ 16 παράγραφος 12, η επιχείρηση έχει προσδιορίσει ως ένα ξεχωριστό συνθετικό μέρος του περιουσιακού στοιχείου ένα ποσό που αντιπροσωπεύει σημαντική επιδεώρηση ή γενική επισκευή και έχει ήδη αποσβεστεί αυτό το συνθετικό στοιχείο για να αντανakλά την ανάλωση των οφελών, που αντικαθίστανται ή συσσωρεύονται από τη μεταγενέστερη σημαντική επιδεώρηση ή γενική επισκευή (είτε το στοιχείο απεικονίζεται στο ιστορικό κόστος είτε στην αναπροσαρμοσμένη αξία),
 - (β) πιθανολογείται ότι μελλοντικά οικονομικά οφέλη που συνδέονται με το περιουσιακό στοιχείο θα εισρεύσουν στην επιχείρηση, και
 - (γ) το κόστος της σημαντικής επιδεώρησης ή γενικής επισκευής στην επιχείρηση μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα.

Αν αυτά τα κριτήρια πληρούνται, το κόστος πρέπει να κεφαλαιοποιείται και να λογιστικοποιείται ως ένα συνθετικό μέρος του περιουσιακού στοιχείου.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Οκτώβριος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ τη 15η Ιουλίου 2000. Εφαρμογή της μεθόδου των συνθετικών στοιχείων που περιγράφεται σε αυτή τη Διερμηνεία είναι μία μεταβολή στη μέθοδο της αποσβέσεως και αντιμετωπίζεται ως μία μεταβολή στη λογιστική εκτίμηση, συνεπής με το ΔΛΠ 16 παράγραφος 52. Ως αποτέλεσμα, η χρέωση της αποσβέσεως για την τρέχουσα και τις μελλοντικές περιόδους προσαρμόζεται.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-24**Κέρδη κατά μετοχή — χρηματοπιστωτικά μέσα και λοιπές συμβάσεις που μπορεί να διακανονιστούν σε μετοχές**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 33: «κέρδη κατά μετοχή».

Θέμα

1. Υπάρχουν διάφοροι τύποι των χρηματοπιστωτικών μέσων ή άλλων συμβάσεων που μπορεί να διακανονιστούν από μία επιχείρηση που καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις είτε με πληρωμή χρηματο-οικονομικών περιουσιακών στοιχείων είτε με πληρωμή με τη μορφή μιας μεταβίβασης κοινών μετοχών της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις, στον κάτοχο. Σε μερικές περιπτώσεις, ο τρόπος διακανονισμού επιλέγεται από τον εκδότη των χρηματοπιστωτικών μέσων και σε άλλες περιπτώσεις ο τρόπος διακανονισμού επιλέγεται από τον κάτοχο του χρηματοπιστωτικού μέσου. Ένα παράδειγμα αυτού του τύπου του μέσου είναι μία συμβατική δέσμευση της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις, η οποία μπορεί να διακανονιστεί με πληρωμή μετρητοίς ή με έκδοση κοινών μετοχών της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις.
2. Το θέμα είναι αν και κατά πόσο χρηματοπιστωτικά μέσα ή άλλες συμβάσεις που μπορεί να διακανονιστούν με πληρωμή χρηματο-οικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή έκδοση κοινών μετοχών της επιχείρησης που καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις, κατά το δικαίωμα προαίρεσης του εκδότη ή του κατόχου, είναι δυνητικοί τίτλοι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές σύμφωνα με το ΔΛΠ 33.
3. Αυτή η Διερμηνεία αφορά συμβάσεις που καθορίζουν τέτοιες εναλλακτικές μεθόδους διακανονισμού στους όρους τους.

Ομόφωνη αποδοχή

4. Όλα τα χρηματοπιστωτικά μέσα ή άλλες συμβάσεις που μπορεί να καταλήγουν στην έκδοση κοινών μετοχών της επιχείρησης που καταρτίζει τις οικονομικές καταστάσεις, στον κάτοχο του χρηματοπιστωτικού μέσου ή άλλης σύμβασης, κατά το δικαίωμα προαίρεσης του εκδότη ή του κατόχου, είναι δυνητικοί τίτλοι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές της επιχείρησης.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Φεβρουάριος 2000.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2000. Συγκριτική πληροφόρηση που παρουσιάζεται και γνωστοποιείται στις οικονομικές καταστάσεις σύμφωνα με το ΔΛΠ 33, παράγραφοι 47-52, πρέπει να επαναδιατυπώνεται ως αποτέλεσμα εφαρμογής της παρούσης διερμηνείας.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-25**Φόροι εισοδήματος — μεταβολές στο φορολογικό καθεστώς μιας επιχείρησης ή των μετόχων της**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Σχέδιο διερμηνείας ΜΕΔ-Δ21 «φόροι εισοδήματος — περιληψη» εκδόθηκε για σχολιασμό το Σεπτέμβριο 1999. Το σχέδιο διερμηνείας περιλάμβανε τόσο το θέμα που εξετάζεται σε αυτή τη διερμηνεία, όσο και το θέμα που περιλήφθηκε στη διερμηνεία ΜΕΔ-21 «φόροι εισοδήματος — ανάκτηση αναπροσαρμοσμένων μη αποσβέσιμων περιουσιακών στοιχείων».

Παραπομπή: ΔΛΠ 12, «φόροι εισοδήματος» (αναθεωρημένο 1996).

Θέμα

1. Μία μεταβολή στο φορολογικό καθεστώς μιας επιχείρησης ή των μετόχων της μπορεί να έχει συνέπειες για μία επιχείρηση, αυξάνοντας ή μειώνοντας τις φορολογικές υποχρεώσεις ή απαιτήσεις της. Αυτό μπορεί, για παράδειγμα, να συμβαίνει κατά την εισαγωγή των μετοχών μιας επιχείρησης στο χρηματιστήριο ή κατά την αναδιάρθρωση των ιδίων κεφαλαίων μιας επιχείρησης. Μπορεί επίσης να συμβεί κατά τη μετακίνηση του ελέγχοντος μετόχου σε μία άλλη χώρα. Ως αποτέλεσμα ενός τέτοιου γεγονότος, μία επιχείρηση μπορεί να φορολογηθεί διαφορετικά. Μπορεί για παράδειγμα να κερδίσει ή να χάσει φορολογικά κίνητρα ή να υποβληθεί σε ένα διαφορετικό συντελεστή φόρου στο μέλλον.
2. Μία μεταβολή στο φορολογικό καθεστώς μιας επιχείρησης ή των μετόχων της μπορεί να έχει μία άμεση επίπτωση στις τρέχουσες φορολογικές υποχρεώσεις ή απαιτήσεις της επιχείρησης. Η μεταβολή μπορεί επίσης να αυξήσει ή να μειώσει τις αναβαλλόμενες φορολογικές υποχρεώσεις και απαιτήσεις που καταχωρούνται από την επιχείρηση, ανάλογα με την επίπτωση που έχει η μεταβολή στο φορολογικό καθεστώς πάνω στις φορολογικές συνέπειες, που θα προκύψουν από ανάκτηση ή τακτοποίηση της λογιστικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων της επιχείρησης.
3. Το θέμα είναι πως μία επιχείρηση πρέπει να λογιστικοποιεί τις φορολογικές συνέπειες μιας μεταβολής στο φορολογικό καθεστώς ή αυτό των μετόχων της.

Ομόφωνη αποδοχή

4. Μία μεταβολή στο φορολογικό καθεστώς μιας επιχείρησης ή των μετόχων της δεν καταλήγει σε αυξήσεις ή μειώσεις σε ποσά που καταχωρούνται άμεσα στα ίδια κεφάλαια. Οι τρέχουσες και αναβαλλόμενες φορολογικές συνέπειες μιας μεταβολής στο φορολογικό καθεστώς πρέπει να περιλαμβάνονται στο καθαρό κέρδος ή ζημία για τη περίοδο, εκτός αν αυτές οι συνέπειες αφορούν σε συναλλαγές και γεγονότα που καταλήγουν, στην ίδια ή σε διαφορετική περίοδο, σε μία άμεση πίστωση ή χρέωση στο καταχωρημένο ποσό των ιδίων κεφαλαίων. Αυτές οι φορολογικές συνέπειες που αφορούν σε μεταβολές στο καταχωρημένο ποσό των ιδίων κεφαλαίων, στην ίδια ή σε διαφορετική περίοδο (μη συμπεριλαμβανόμενο στο καθαρό κέρδος ή ζημία), πρέπει να χρεώνονται ή να πιστώνονται άμεσα στα ίδια κεφάλαια.

ΜΕΔ-27

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Αύγουστος 1999.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η ομόφωνη αποδοχή τίθεται σε ισχύ τη 15η Ιουλίου 2000. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-27**Εκτίμηση της ουσίας των συναλλαγών που συνεπάγονται το νομικό τύπο μιας μίσθωσης**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπές: ΔΛΠ 1: «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων» (αναθεωρημένο 1997), ΔΛΠ 17 «Μισθώσεις» (αναθεωρημένο 1997), ΔΛΠ 18 «έσοδα» (αναθεωρημένο 1993)

Θέμα

1. Μία επιχείρηση μπορεί να υπεισέλθει σε μία συναλλαγή ή σειρά δομημένων (σε αλληλουχία ή συνδεδεμένων) συναλλαγών (μία συμφωνία) με ένα μη συνδεδεμένο μέρος ή μέρη (έναν Επενδυτή) που συνεπάγεται το νομικό τύπο της μίσθωσης. Για παράδειγμα, μία Επιχείρηση μπορεί να μισθώσει περιουσιακά στοιχεία σε έναν Επενδυτή και να επαναμισθώσει τα ίδια περιουσιακά στοιχεία ή εναλλακτικά, να πωλήσει νομίμως περιουσιακά στοιχεία και να επαναμισθώσει τα ίδια περιουσιακά στοιχεία. Ο τύπος κάθε συμφωνίας, οι όροι της και οι συνθήκες της μπορεί να διαφέρουν σημαντικά. Στο παράδειγμα της μίσθωσης και επαναμισθωσης, μπορεί να σημαίνει ότι η συμφωνία έχει σχεδιαστεί για να επιτύχει ένα φορολογικό πλεονέκτημα για τον Επενδυτή, το οποίο μοιράζεται με την Επιχείρηση με τη μορφή μίας αμοιβής και όχι για να μεταβιβάσει το δικαίωμα χρήσης του περιουσιακού στοιχείου.
2. Όταν μία συμφωνία με έναν Επενδυτή συνεπάγεται το νομικό τύπο μίας μίσθωσης τα θέματα είναι:
 - (α) Πως θα καθοριστεί αν πολλές σε σειρά συναλλαγές είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους και πρέπει να λογιστικοποιούνται ως μία συναλλαγή.
 - (β) Αν η συμφωνία πληρεί τον ορισμό της μίσθωσης, σύμφωνα με το ΔΛΠ 17 και αν όχι,
 - (i) πότε ένας ιδιαίτερος λογαριασμός επένδυσης και υποχρεώσεις από πληρωμές μίσθωσης, που μπορεί να υπάρχουν, αντιπροσωπεύουν περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις της Επιχείρησης (π.χ. μελέτησε το παράδειγμα που περιγράφεται στην παράγραφο 2(α) του Προσαρτήματος Α),
 - (ii) πως η Επιχείρηση πρέπει να λογιστικοποιεί άλλες δεσμεύσεις που προκύπτουν από τη συμφωνία και
 - (iii) πως η Επιχείρηση πρέπει να λογιστικοποιεί μία αμοιβή που μπορεί να λάβει από έναν Επενδυτή.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Πολλές σε σειρά συναλλαγές που συνεπάγονται το νομικό τύπο μίας μίσθωσης είναι συνδεδεμένες μεταξύ τους και πρέπει να λογιστικοποιούνται ως μία συναλλαγή, όταν η συνολική οικονομική επίδραση δεν μπορεί να κατανοηθεί χωρίς παραπομπή στη σειρά των συναλλαγών ως ένα σύνολο. Η περίπτωση αυτή, για παράδειγμα, υπάρχει όταν αυτές οι συναλλαγές είναι στενά αλληλοσυνδεδεμένες, διαπραγματεύονται ως μία απλή συναλλαγή και λαμβάνουν χώρα ταυτόχρονα ή με μία συνεχή αλληλουχία. (Το Προσάρτημα Α παρέχει επεξηγήσεις για την εφαρμογή αυτής της Διερμηνείας).

4. Η λογιστικοποίηση πρέπει να αντικατοπτρίζει την ουσία της συμφωνίας. Όλες οι όψεις και οι συνέπειες της συμφωνίας πρέπει να εκτιμώνται για να καθορισθεί η ουσία της, αλλά το βάρος να δίδεται σε εκείνες τις όψεις και συνέπειες, που έχουν μία οικονομική επίδραση.
5. Το ΔΛΠ 17 εφαρμόζεται, όταν η ουσία της συμφωνίας περιλαμβάνει τη μεταβίβαση του δικαιώματος για χρήση ενός περιουσιακού στοιχείου για μία συμφωνημένη περίοδο χρόνου. Ενδείξεις, οι οποίες από μόνες τους υποδεικνύουν ότι μία συμφωνία μπορεί στην ουσία να μη συνεπάγεται μία μίσθωση σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, περιλαμβάνουν: (Το Προσάρτημα Β παρέχει επεξηγήσεις της εφαρμογής αυτής της Διερμηνείας).
- (α) μία επιχείρηση διατηρεί όλους τους κινδύνους και ανταμοιβές που συνεπάγεται η ιδιοκτησία ενός υποκειμένου περιουσιακού στοιχείου και απολαμβάνει ουσιαστικά τα ίδια δικαιώματα από τη χρήση του, όπως και πριν τη συμφωνία,
 - (β) η πρωταρχική αιτία για τη συμφωνία είναι να επιτύχει ένα ιδιαίτερο φορολογικό αποτέλεσμα και όχι να μεταβιβάσει το δικαίωμα χρήσης του περιουσιακού στοιχείου, και
 - (γ) ένα δικαίωμα προαίρεσης περιλαμβάνεται στους όρους, που κάνουν την άσκησή του σχεδόν βέβαιη (π.χ. ένα δικαίωμα πώλησης το οποίο μπορεί να ασκηθεί σε μία τιμή σημαντικά υψηλότερη από την αναμενόμενη εύλογη αξία, όταν καταστεί εξασκήσιμο).
6. Οι ορισμοί και οι οδηγίες στις παραγράφους 49-64 του Πλαισίου πρέπει να εφαρμόζονται για να καθορισθεί αν, στην ουσία, ένας ιδιαίτερος λογαριασμός επένδυσης και υποχρεώσεις πληρωμών μίσθωσης αντιπροσωπεύουν περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις της Επιχείρησης. Ενδείξεις, οι οποίες περιληπτικά υποδεικνύουν ότι, στην ουσία, ένας ιδιαίτερος λογαριασμός επένδυσης και υποχρεώσεις πληρωμών μίσθωσης δεν πληρούν τους ορισμούς του περιουσιακού στοιχείου και της υποχρέωσης και δεν πρέπει να καταχωρούνται από την Επιχείρηση, περιλαμβάνουν:
- (α) Η Επιχείρηση δεν έχει την ικανότητα να ελέγχει το λογαριασμό της επένδυσης κατά την επιδίωξη των σκοπών της και δεν είναι υποχρεωμένη να καταβάλει τις πληρωμές της μίσθωσης. Αυτό για παράδειγμα συμβαίνει όταν, ένα ποσό προκαταβολής τοποθετείται σε έναν ιδιαίτερο λογαριασμό επένδυσης για προστασία του Επενδυτή και μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για πληρωμές προς τον Επενδυτή, ο Επενδυτής συμφωνεί ότι οι υποχρεώσεις πληρωμών της μίσθωσης πρέπει να πληρώνονται από κεφάλαια του λογαριασμού επένδυσης και η Επιχείρηση δεν έχει τη δυνατότητα να παρακρατεί πληρωμές προς τον Επενδυτή από το λογαριασμό της επένδυσης.
 - (β) Η Επιχείρηση έχει μόνον έναν απομακρυσμένο κίνδυνο αποζημίωσης ολόκληρου του ποσού για κάθε αμοιβή που έλαβε από έναν Επενδυτή και πιθανώς πληρωμής κάποιου πρόσθετου ποσού, ή όταν μία αμοιβή δεν έχει ληφθεί, μόνον έναν απομακρυσμένο κίνδυνο καταβολής ενός ποσού για άλλες υποχρεώσεις (π.χ. μία εγγύηση). Ένας απομακρυσμένος κίνδυνος καταβολής υπάρχει μόνον όταν, για παράδειγμα, οι όροι της συμφωνίας απαιτούν ότι ένα ποσό προκαταβολής είναι επενδυμένο σε ελεύθερα κινδύνου περιουσιακά στοιχεία, τα οποία αναμένεται να δημιουργήσουν επαρκείς ταμιακές ροές για να ικανοποιήσουν τις υποχρεώσεις πληρωμών της μίσθωσης, και
 - (γ) Εκτός από τις αρχικές ταμιακές ροές κατά τη σύναψη της συμφωνίας, οι μόνες άλλες αναμενόμενες ταμιακές ροές σύμφωνα με τη συμφωνία είναι οι καταβολές της μίσθωσης, οι οποίες ικανοποιούνται μόνο από κεφάλαια που αποσύρονται από τον ξεχωριστό λογαριασμό επένδυσης που δημιουργήθηκε με τις αρχικές ταμιακές ροές.
7. Άλλες δεσμεύσεις μίας συμφωνίας, που περιλαμβάνουν τυχόν παρεχόμενες εγγυήσεις και δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν κατά την πρόωρη λήξη, πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με το ΔΛΠ 37 ή το ΔΛΠ 39 αναλόγως των όρων.
8. Τα κριτήρια στην παράγραφο 20 του ΔΛΠ 18 πρέπει να εφαρμόζονται στα γεγονότα και συνθήκες κάθε συμφωνίας για να καθορισθεί πότε καταχωρείται μία αμοιβή ως έσοδο που μπορεί να λάβει μία Επιχείρηση. Παράγοντες τέτοιοι όπως, όταν υπάρχει συνεχής εμπλοκή με τη μορφή σημαντικών υποχρεώσεων μελλοντικής εκτέλεσης, απαραίτητων για να κερδηθεί (ή καταστεί δεδουλευμένη) η αμοιβή, όταν υπάρχουν διατηρούμενοι κίνδυνοι, οι όροι τυχόν συμφωνιών εγγυήσεων και ο κίνδυνος της επιστροφής της αμοιβής, πρέπει να εξετάζονται. Ενδείξεις που από μόνες τους υποδεικνύουν ότι η καταχώρηση του συνόλου της αμοιβής ως εσόδου όταν λαμβάνεται, αν λαμβάνεται κατά την έναρξη της συμφωνίας, δεν είναι ορθή, περιλαμβάνουν:
- (α) Δεσμεύσεις είτε για εκτέλεση είτε για αποχή από κάποιες σημαντικές δραστηριότητες είναι συνθήκες που δείχνουν ότι κερδήθηκε (έχει καταστεί δεδουλευμένη) η ληφθείσα αμοιβή και για τούτο, εκτέλεση μίας νόμιμα δεσμευτικής συμφωνίας, δεν είναι η πλέον σημαντική πράξη που απαιτείται από τη συμφωνία.
 - (β) Περιορισμοί που τίθενται στη χρήση του υποκειμένου περιουσιακού στοιχείου, οι οποίοι πρακτικά επιδρούν, περιορίζοντας και αλλάζοντας σημαντικά τη δυνατότητα της Επιχείρησης να χρησιμοποιεί (π.χ. μείωση, πώληση ή ενεχυρίαση ως εγγύηση) το περιουσιακό στοιχείο.

ΜΕΔ-28

- (γ) Η πιθανότητα για επιστροφή οποιουδήποτε ποσού της αμοιβής και πιθανώς πληρωμής κάποιου πρόσθετου ποσού δεν είναι απομακρυσμένη. Αυτό για παράδειγμα συμβαίνει, όταν:
- (i) το υποκείμενο περιουσιακό στοιχείο δεν είναι ένα εξειδικευμένο περιουσιακό στοιχείο που είναι αναγκαίο στην Επιχείρηση για να διεκπεραιώσει τις εργασίες της και για τούτο υπάρχει μία πιθανότητα ότι η Επιχείρηση μπορεί να πληρώσει ένα ποσό για να τερματίσει τη συμφωνία ενωρίτερα, ή
 - (ii) η Επιχείρηση είναι υποχρεωμένη από τους όρους της συμφωνίας, ή έχει μερική ή πλήρη ευχέρεια, να επενδύει ένα προπληρωμένο ποσό σε περιουσιακά στοιχεία που φέρουν μεγαλύτερο από ένα ασήμαντο ποσοστό κινδύνου (π.χ. συναλλάγματος, επιτοκίου, ή πιστωτικού κινδύνου). Σε αυτήν την περίπτωση, ο κίνδυνος να είναι ανεπαρκής η αξία της επένδυσης για να ικανοποιήσει τις υποχρεώσεις των πληρωμών της μίσθωσης δεν είναι απομακρυσμένος και για αυτό υπάρχει μία πιθανότητα ότι η Επιχείρηση μπορεί να χρειασθεί να καταβάλει κάποιο ποσό.
9. Η αμοιβή πρέπει να παρουσιάζεται στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων βασιζόμενη στην οικονομική της ουσία και φύση.

Γνωστοποιήσεις

10. Όλες οι όψεις της συμφωνίας, που στην ουσία δεν συνεπάγεται μία μίσθωση σύμφωνα με το ΔΛΠ 17, πρέπει να εξετάζονται για τον καθορισμό των κατάλληλων γνωστοποιήσεων που είναι αναγκαίες για να κατανοηθεί η συμφωνία και ο υιοθετούμενος λογιστικός χειρισμός. Μία Επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί τα κατωτέρω σε κάθε περίοδο που μία συμφωνία υφίσταται:
- (α) Μία περιγραφή της συμφωνίας, που περιλαμβάνει:
 - (i) το υποκείμενο περιουσιακό στοιχείο και κάθε περιορισμό στη χρήση του,
 - (ii) τη διάρκεια και τους άλλους σημαντικούς όρους της συμφωνίας,
 - (iii) τις συναλλαγές που συνδέονται μεταξύ τους, περιλαμβάνοντας κάθε δικαίωμα προαίρεσης, και
 - (β) τον εφαρμοζόμενο λογιστικό χειρισμό κάθε αμοιβής που λαμβάνεται, το ποσό που καταχωρήθηκε ως έσοδο στην περίοδο και τη θέση του στην κατάσταση του λογαριασμού αποτελεσμάτων στην οποία περιλαμβάνεται.
11. Οι γνωστοποιήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με την παράγραφο 10 αυτής της Διερμηνείας πρέπει να παρέχονται ιδιαίτερα για κάθε συμφωνία, ή συνολικά για κάθε κατηγορία συμφωνιών. Μία κατηγορία είναι μία συνάθροιση συμφωνιών με υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία που έχουν την ίδια φύση (π.χ. εγκαταστάσεις ενέργειας).

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Φεβρουάριος 2000.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 31 Δεκεμβρίου 2001. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-28**Ενοποιήσεις επιχειρήσεων — «ημερομηνία ανταλλαγής» και εύλογη αξία των συμμετοχικών τίτλων**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ότι συμμορφώνονται με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 22, (αναθεωρημένο 1998) «ενοποιήσεις επιχειρήσεων».

Θέμα

1. Μία επιχείρηση μπορεί να εκδώσει δικούς της συμμετοχικούς τίτλους ως αντάλλαγμα αγοράς σε μία Ενοποίηση επιχειρήσεων που λογιστικοποιείται ως αγορά σύμφωνα με το ΔΛΠ 22. Το ΔΛΠ 22 παράγραφος 21, απαιτεί ότι μία αγορά λογιστικοποιείται με βάση το κόστος της και ότι οι συμμετοχικοί τίτλοι που εκδίδονται από τον αγοραστή αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους κατά την ημερομηνία ανταλλαγής.
2. Αν οι συμμετοχικοί τίτλοι που εκδίδονται ως αντάλλαγμα της αγοράς είναι διαπραγματεύσιμοι σε μία αγορά και η τιμή αγοράς αυτών κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής δεν είναι αξιόπιστος δείκτης της εύλογης αξίας τους, το ΔΛΠ 22 παράγραφος 24 ορίζει ότι οι διακυμάνσεις των τιμών για μία εύλογη περίοδο πριν και μετά την ανακοίνωση των όρων της αγοράς χρειάζεται να λαμβάνονται υπόψη.
3. Τα θέματα είναι:
 - (α) ποια είναι «η ημερομηνία ανταλλαγής», όταν προσδιορίζεται η εύλογη αξία των συμμετοχικών τίτλων που εκδίδονται ως αντάλλαγμα αγοράς σε μία απόκτηση,
 - (β) πότε κρίνεται σκόπιμο να ξεετάζονται άλλα τεκμήρια και μέθοδοι εκτίμησης επιπρόσθετα μιας δημοσιευμένης τιμής κατά την ημερομηνία ανταλλαγής ενός διαπραγματευόμενου συμμετοχικού τίτλου και
 - (γ) ποιες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται, όταν μία δημοσιευμένη τιμή ενός διαπραγματευόμενου συμμετοχικού τίτλου δε χρησιμοποιήθηκε ως εύλογη αξία του συμμετοχικού τίτλου και ποιες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται, όταν ένας συμμετοχικός τίτλος δεν έχει δημοσιευμένη τιμή.
4. Το ΔΛΠ 22 παράγραφος 65 απαιτεί το ποσό της προσαρμογής της ενδεχόμενης αντιπαροχής της αγοράς, από ένα ή περισσότερα μελλοντικά γεγονότα, να περιλαμβάνεται στο κόστος της απόκτησης κατά την ημερομηνία της απόκτησης, αν η προσαρμογή είναι πιθανή και το ποσό μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα. Το ΔΛΠ 22 παράγραφος 68 απαιτεί, το κόστος της απόκτησης να προσαρμόζεται, όταν ένα ενδεχόμενο που επηρεάζει το ποσό του ανταλλάγματος της αγοράς, επέρχεται μεταγενέστερα της ημερομηνίας της απόκτησης. Συνεπώς, αυτή η Διερμηνεία δεν εφαρμόζεται σε συμμετοχικούς τίτλους που εκδίδονται για προσαρμογή της ενδεχόμενης αντιπαροχής της αγοράς, που εξαρτάται από ένα ή περισσότερα μελλοντικά γεγονότα, εκτός αν οι προσαρμογές είναι πιθανές και τα ποσά μπορεί να αποτιμηθούν αξιόπιστα κατά την ημερομηνία της απόκτησης.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Όταν μία απόκτηση επιτυγχάνεται με μία πράξη ανταλλαγής (π.χ. όχι σταδιακά) η «ημερομηνία της ανταλλαγής» είναι η ημερομηνία της απόκτησης, δηλαδή, η ημερομηνία που ο αγοραστής αποκτά τον έλεγχο πάνω στην καθαρή περιουσία και στις λειτουργίες της αποκτώμενης. Όταν μία απόκτηση επιτυγχάνεται σε στάδια (π.χ. διαδοχικές αγορές μετοχών), η εύλογη αξία των συμμετοχικών τίτλων που εκδίδονται ως αντάλλαγμα της αγοράς σε κάθε στάδιο, πρέπει να καθορίζεται κατά την ημερομηνία που κάθε ιδιαίτερη επένδυση καταχωρείται στις οικονομικές καταστάσεις του αγοραστή.
6. Η δημοσιευμένη τιμή κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής ενός διαπραγματευόμενου συμμετοχικού τίτλου παρέχει την καλύτερη ένδειξη για την εύλογη αξία του τίτλου και πρέπει να χρησιμοποιείται με εξαίρεση σε κάποιες σπάνιες περιπτώσεις. Άλλες ενδείξεις και μέθοδοι εκτίμησης πρέπει επίσης να ξεετάζονται, μόνο στη σπάνια περίπτωση που μπορεί να καταδειχθεί ότι η δημοσιευμένη τιμή της ημερομηνίας αυτής δεν είναι αξιόπιστος δείκτης, συνεπώς άλλη ένδειξη και μέθοδοι εκτίμησης παρέχουν μία πλέον αξιόπιστη αποτίμηση της εύλογης αξίας του συμμετοχικού τίτλου. Η δημοσιευμένη τιμή κατά την ημερομηνία ανταλλαγής δεν είναι αξιόπιστη, μόνον όταν έχει επηρεασθεί από μία αδικαιολόγητη διακύμανση τιμής ή μία στενότητα της αγοράς.

Γνωστοποιήσεις

7. Όταν η δημοσιευμένη τιμή ενός συμμετοχικού τίτλου που εκδίδεται ως αντάλλαγμα αγοράς υπάρχει κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής, αλλά δεν έχει ληφθεί ως εύλογη αξία του τίτλου, η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί:
 - (α) το γεγονός,
 - (β) τους λόγους που η δημοσιευμένη τιμή δεν είναι η εύλογη αξία του συμμετοχικού τίτλου,

ΜΕΔ-29

- (γ) τη μέθοδο και τις σημαντικές παραδοχές που εφαρμόστηκαν για τον προσδιορισμό της εύλογης αξίας και
- (δ) το συνολικό ποσό της διαφοράς μεταξύ της δημοσιευμένης τιμής και του ποσού που καθορίστηκε ως η εύλογη αξία των συμμετοχικών τίτλων.
8. Όταν ένας συμμετοχικός τίτλος που εκδίδεται ως αντάλλαγμα αγοράς δεν έχει δημοσιευμένη τιμή κατά την ημερομηνία της ανταλλαγής, η επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί αυτό το γεγονός και τη μέθοδο και τις σημαντικές παραδοχές που εφαρμόστηκαν για τον προσδιορισμό της εύλογης αξίας.
- Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Φεβρουάριος 2001.
- Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η Διερμηνεία αυτή τίθεται σε ισχύ για αποκτήσεις που δίνουν αρχική λογιστική καταχώρηση την ή μετά από την 31η Δεκεμβρίου 2001.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-29**Γνωστοποίηση — συμφωνίες για παραχώρηση του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 1, (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων».

Θέμα

- Μία επιχείρηση (ο Διαχειριστής της Παραχώρησης), μπορεί να υπεισέλθει σε συμφωνία με μία άλλη επιχείρηση (ο Δικαιοπάροχος της Παραχώρησης) για να παρέχει υπηρεσίες που δίδουν δημόσια πρόσβαση σε κύριες οικονομικές και κοινωνικές διευκολύνσεις. Ο Δικαιοπάροχος της παραχώρησης μπορεί να είναι μία, δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, επιχείρηση περιλαμβανομένου ενός κυβερνητικού σώματος. Παραδείγματα συμφωνιών παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών περιλαμβάνουν διαχείριση υδάτων και παροχή διευκολύνσεων, αυτοκινητόδρομους, χώρους στάθμευσης αυτοκινήτων, σήραγγες, γέφυρες, αεροδρόμια και τηλεπικοινωνιακά δίκτυα. Παραδείγματα που δεν είναι συμφωνίες παραχώρησης του δικαιώματος παροχής υπηρεσιών περιλαμβάνουν μία επιχείρηση που τροφοδοτεί εξωτερικά τις εσωτερικές υπηρεσίες της (π.χ. καφετέρια μισθωτών, συντήρηση κτιρίου, και λογιστικές ή τεχνολογίας πληροφορικής, λειτουργίες).
- Μία συμφωνία παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών, γενικώς, συνεπάγεται ο δικαιοπάροχος της παραχώρησης να μεταβιβάζει για την περίοδο της παραχώρησης στο διαχειριστή της παραχώρησης:
 - το δικαίωμα να παρέχει υπηρεσίες που δίδουν στο κοινό πρόσβαση σε κύριες οικονομικές και κοινωνικές διευκολύνσεις, και
 - σε ορισμένες περιπτώσεις, το δικαίωμα χρήσης ειδικών ενσώματων και ασώματων περιουσιακών στοιχείων και/ή χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων,σε ανταλλαγή με το Διαχειριστή της παραχώρησης:
 - δέσμευση στην παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με ορισμένους όρους και συνθήκες κατά τη διάρκεια της περιόδου παραχώρησης, και
 - όταν συντρέχει περίπτωση, δέσμευση για επιστροφή κατά το τέλος της περιόδου παραχώρησης των παραχωρηθέντων δικαιωμάτων στην αρχή της περιόδου παραχώρησης και/ή αποκτηθέντων κατά τη διάρκεια της περιόδου παραχώρησης.
- Το κοινό χαρακτηριστικό όλων των συμφωνιών παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών είναι ότι ο Διαχειριστής της παραχώρησης λαμβάνει ένα δικαίωμα και αποδέχεται μία υποχρέωση να παρέχει δημόσιες υπηρεσίες στο κοινό.

4. Το θέμα είναι ποιες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων ενός Διαχειριστή Παραχώρησης και ενός Δικαιοπάρουχου της Παραχώρησης.
5. Ορισμένες απόψεις και γνωστοποιήσεις που σχετίζονται με μερικές συμφωνίες παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών είναι ήδη αντικείμενα που διέπονται από τα υπάρχοντα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (π.χ. το ΔΛΠ 16 εφαρμόζεται σε αποκτήσεις στοιχείων των ενσώματων παγίων, το ΔΛΠ 17 εφαρμόζεται σε μισθώσεις περιουσιακών στοιχείων και το ΔΛΠ 38 εφαρμόζεται σε αποκτήσεις άυλων περιουσιακών στοιχείων). Πάντως, μία συμφωνία παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών μπορεί να συνεπάγεται εκτελεστές συμβάσεις που δεν καλύπτονται από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, εκτός των επαχθών συμβάσεων, περίπτωση στην οποία εφαρμόζεται το ΔΛΠ 37. Συνεπώς, η Διερμηνεία αυτή ορίζει πρόσθετες γνωστοποιήσεις για τις συμφωνίες παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών.

Ομόφωνη αποδοχή

6. Όλες οι όψεις μίας συμφωνίας παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών πρέπει να εξετάζονται για τον καθορισμό των κατάλληλων γνωστοποιήσεων στις σημειώσεις των οικονομικών καταστάσεων. Ο Διαχειριστής της παραχώρησης και ο δικαιοπάροχος της παραχώρησης πρέπει να γνωστοποιούν τα κατωτέρω σε κάθε περίοδο:
 - (α) μία περιγραφή της συμφωνίας,
 - (β) σημαντικούς όρους της συμφωνίας που μπορεί να επηρεάζουν το ποσό, την επιλογή του χρόνου και τη βεβαιότητα των μελλοντικών ταμιακών ροών (π.χ. την περίοδο της παραχώρησης, τις ημερομηνίες επανακαθορισμού των τιμών και τη βάση πάνω στην οποία καθορίζεται επανακαθορισμός τιμών ή επαναδιαπραγμάτευση),
 - (γ) τη φύση και έκταση (π.χ. ποσότητα, περίοδο χρόνου ή ποσό κατά περίπτωση) των:
 - (i) δικαιωμάτων χρήσης συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων,
 - (ii) δεσμεύσεων για παροχή ή δικαιωμάτων για αναμονή παροχής υπηρεσιών,
 - (iii) δεσμεύσεων για απόκτηση ή κατασκευή στοιχείων των ενσώματων παγίων,
 - (iv) δεσμεύσεων για διανομή ή δικαιωμάτων για λήψη συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων κατά το τέλος της περιόδου παραχώρησης,
 - (v) ανανεώσεων και τερματισμό δικαιωμάτων προαίρεσης και
 - (vi) άλλων δικαιωμάτων και δεσμεύσεων (π.χ. γενικές επιθεωρήσεις), και
 - (δ) αλλαγές στη συμφωνία που συνέβησαν κατά τη διάρκεια της περιόδου.
7. Οι απαιτούμενες γνωστοποιήσεις σύμφωνα με την παράγραφο 6 αυτής της Διερμηνείας πρέπει να παρέχονται ιδιαίτερα για κάθε συμφωνία παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών ή συνολικά για κάθε κατηγορία συμφωνιών παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών. Μία κατηγορία είναι ένα σύνολο συμφωνιών παραχώρησης δικαιώματος παροχής υπηρεσιών που εμπεριέχουν υπηρεσίες με όμοια φύση (π.χ. εισπράξεις διοδίων και υπηρεσίες διαχείρισης τηλεπικοινωνιών και υδάτων).

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Μάιος 2001.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ από την 31η Δεκεμβρίου 2001.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-30

Τηρούμενο νόμισμα — μετατροπή από το νόμισμα αποτίμησης σε νόμισμα παρουσίασης

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε επουσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 21, «οι επιδράσεις των μεταβολών στις τιμές του συναλλάγματος» (αναθεωρημένο 1993), ΔΛΠ 29 «χρηματοοικονομική πληροφόρηση σε υπερπληθωριστικές οικονομίες» (αναμορφωμένο 1994).

ΜΕΔ-30

Θέμα

1. Η Διερμηνεία SIC-19, «τηρούμενο νόμισμα — αποτίμηση και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων» σύμφωνα με το ΔΛΠ 21 και ΔΛΠ 29, ασχολείται με το πώς μία επιχείρηση μετατρέπει τις οικονομικές καταστάσεις της από ένα νόμισμα που χρησιμοποιείται για την αποτίμηση των στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις της (νόμισμα αποτίμησης) σε ένα άλλο νόμισμα για σκοπούς παρουσίασης (νόμισμα παρουσίασης). Η Διερμηνεία 19 δεν εξειδικεύει τη μέθοδο της μετατροπής που πρέπει να εφαρμοσθεί, αλλά απαιτεί η μέθοδος μετατροπής που χρησιμοποιείται, να μην οδηγεί σε πληροφόρηση με ένα τρόπο που είναι ασυνεπής με την αποτίμηση των στοιχείων στις οικονομικές καταστάσεις.
2. Η Διερμηνεία 19 παράγραφος 15 επεξεργάζεται λεπτομερώς την ανωτέρω αναφερόμενη απαίτηση, στο παράδειγμα μιας Ρώσικης επιχείρησης που χρησιμοποιεί το Ρώσικο ρούβλι ως ένα κατάλληλο νόμισμα αποτίμησης και μετατρέπει τις οικονομικές καταστάσεις της σε ένα άλλο νόμισμα (π.χ. ευρώ) για παρουσίαση. Αυτή ορίζει ότι η εφαρμοζόμενη μέθοδος για μετατροπή από Ρώσικα ρούβλια σε Ευρώ, δεν πρέπει, για παράδειγμα, να έχει την επίδραση, της υποκατάστασης των Ρώσικων ρουβλίων ως νομίματος αποτίμησης, από το Ευρώ.
3. Το ΔΛΠ 21 παράγραφος 5 ορίζει ότι το Πρότυπο δεν ασχολείται με την αναμόρφωση των οικονομικών καταστάσεων μίας επιχείρησης από το τηρούμενο από αυτή νόμισμα σε ένα άλλο νόμισμα για τη διευκόλυνση χρηστών που είναι εξοικειωμένοι με εκείνο το νόμισμα ή για παρόμοιους σκοπούς.
4. Τα θέματα είναι:
 - (α) πώς πρέπει να μετατραπούν τα στοιχεία στις οικονομικές καταστάσεις από ένα νόμισμα αποτίμησης σε ένα νόμισμα παρουσίασης, όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο από το νόμισμα αποτίμησης προσδιοριζόμενο σύμφωνα με τη Διερμηνεία 19, και
 - (β) ποιες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται:
 - (i) όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο από το νόμισμα αποτίμησης προσδιοριζόμενο σύμφωνα με τη Διερμηνεία 19, ή
 - (ii) όταν πρόσθετες πληροφορίες μη απαιτούμενες από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, εκτίθενται στις Οικονομικές Καταστάσεις σε ένα νόμισμα, άλλο από το νόμισμα που χρησιμοποιείται για την παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων, ως μία διευκόλυνση προς ορισμένους χρήστες.
5. Αυτή η Διερμηνεία πρέπει να διαβάζεται και να εφαρμόζεται σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις της Διερμηνείας 19. Ο όρος «οικονομικές καταστάσεις» εμπεριέχει τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις όπως ορίζονται στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 4.

Ομόφωνη αποδοχή

6. Όταν οι Οικονομικές Καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο εκτός από το νόμισμα αποτίμησης που προσδιορίζεται σύμφωνα με τη Διερμηνεία 19 και το νόμισμα αποτίμησης δεν είναι νόμισμα υπερπληθωριστικής οικονομίας, οι απαιτήσεις της Διερμηνείας 19 παράγραφος 9 πρέπει να εφαρμόζονται ως ακολούθως:
 - (α) Περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις για όλους τους παρουσιαζόμενους ισολογισμούς (δηλαδή συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσιμων κονδυλίων), πρέπει να μετατρέπονται με τις ισοτιμίες κλεισίματος που υπάρχουν κατά την ημερομηνία κάθε παρουσιαζόμενου ισολογισμού.
 - (β) Τα κονδύλια των εσόδων και των εξόδων για όλες τις παρουσιαζόμενες περιόδους (δηλαδή συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσιμων κονδυλίων), πρέπει να μετατρέπονται με τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που υπάρχουν κατά τις ημερομηνίες των συναλλαγών, ή μια ισοτιμία που πλησιάζει τις πραγματικές συναλλαγματικές ισοτιμίες.
 - (γ) Τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων εκτός από τα καθαρά κέρδη ή τις ζημίες της περιόδου, τα οποία περιλαμβάνονται στα σωρευμένα κέρδη ή ζημίες του ισολογισμού, πρέπει να μετατρέπονται με την ισοτιμία κλεισίματος που υπάρχει κατά την ημερομηνία κάθε ισολογισμού που παρουσιάζεται.
 - (δ) Όλες οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν από τη μετατροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 6(α)-(γ) αυτής της Διερμηνείας πρέπει να καταχωρούνται κατ' ευθείαν στα ίδια κεφάλαια.
7. Όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο εκτός από το νόμισμα αποτίμησης, όπως προσδιορίζεται στην Διερμηνεία 19 και το νόμισμα αποτίμησης είναι νόμισμα μίας υπερπληθωριστικής οικονομίας, οι απαιτήσεις της Διερμηνείας 19 παράγραφος 9 πρέπει να εφαρμόζονται ως ακολούθως:
 - (α) Περιουσιακά στοιχεία, υποχρεώσεις και στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων για όλους τους παρουσιαζόμενους ισολογισμούς (δηλαδή συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσιμων κονδυλίων) πρέπει να μετατρέπονται με την ισοτιμία κλεισίματος που υπάρχει κατά την ημερομηνία του πλέον πρόσφατου ισολογισμού που παρουσιάζεται, και
 - (β) Στοιχεία εσόδων και εξόδων για όλες τις παρουσιαζόμενες περιόδους (δηλαδή συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσιμων κονδυλίων), πρέπει να μετατρέπονται με την ισοτιμία κλεισίματος που υπάρχει κατά το τέλος της πλέον πρόσφατης περιόδου που παρουσιάζεται.

Γνωστοποιήσεις

8. Όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο εκτός από το νόμισμα αποτίμησης όπως προσδιορίζεται στην Διερμηνεία 19, μία επιχείρηση πρέπει να δηλώνει, επιπρόσθετα στη γνωστοποίηση των πληροφοριών που απαιτούνται από τη Διερμηνεία 19 παράγραφος 10, το γεγονός ότι το νόμισμα αποτίμησης αντικατοπτρίζει την οικονομική ουσία των υποκείμενων γεγονότων και περιστάσεων της επιχείρησης.
9. Όταν οι οικονομικές καταστάσεις παρουσιάζονται σε ένα νόμισμα άλλο εκτός από το νόμισμα αποτίμησης που προσδιορίζεται σύμφωνα με τη Διερμηνεία 19 και το νόμισμα αποτίμησης είναι το νόμισμα μίας υπερπληθωριστικής οικονομίας, μία επιχείρηση πρέπει να γνωστοποιεί τις ισοτιμίες κλεισίματος μεταξύ νομίσματος αποτίμησης και νομίσματος παρουσίασης που υπάρχουν κατά την ημερομηνία κάθε παρουσιαζόμενου ισολογισμού, επιπρόσθετα από τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από το ΔΛΠ 29 παράγραφος 39.
10. Όταν πρόσθετες πληροφορίες μη απαιτούμενες από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, εκτίθενται στις οικονομικές καταστάσεις, ως μία διευκόνιση σε ορισμένους χρήστες και σε ένα νόμισμα, άλλο εκτός από το νόμισμα που χρησιμοποιείται για την παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων, μία επιχείρηση πρέπει:
 - (α) να προσδιορίζει καθαρά την πληροφόρηση ως συμπληρωματική, για να διακρίνει αυτή από την πληροφόρηση που απαιτείται από τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα και μετατρέπεται σύμφωνα με τις παραγράφους 6 ή 7 αυτής της Διερμηνείας (οποιαδήποτε είναι εφαρμόσιμη),
 - (β) να γνωστοποιεί το νόμισμα αποτίμησης που χρησιμοποιείται για την κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων και τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο μετατροπής για να προσδιορισθούν οι συμπληρωματικές πληροφορίες που εκτίθενται,
 - (γ) να γνωστοποιεί το γεγονός ότι το νόμισμα αποτίμησης αντικατοπτρίζει την οικονομική ουσία των υποκείμενων γεγονότων και περιστάσεων της επιχείρησης και ότι η συμπληρωματική πληροφόρηση εκτίθεται σε ένα άλλο νόμισμα για σκοπούς διευκόλυνσης μόνον, και
 - (δ) να γνωστοποιεί το νόμισμα στο οποίο η συμπληρωματική πληροφόρηση εκτίθεται.

Η δήλωση που απαιτείται από τις παραγράφους 8 και 10(γ), αφορά στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις σε όλες τις περιπτώσεις, πλην αυτών που τα νομίσματα αποτίμησης των επιχειρήσεων του ομίλου, το νόμισμα παρουσίασης και το νόμισμα στο οποίο εκτίθενται οι πληροφορίες σε περίπτωση έκθεσης συμπληρωματικής πληροφόρησης, είναι τα ίδια. Για το σκοπό των απαιτήσεων γνωστοποίησης στις παραγράφους 9 και 10(β) στις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, οι παραπομπές στο νόμισμα αποτίμησης αναφέρονται στο νόμισμα αποτίμησης της μητρικής εταιρίας.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Μάιος 2001.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για τις ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 2002. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-31

Έσοδα — συναλλαγές ανταλλαγής που εμπεριέχουν υπηρεσίες διαφήμισης

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποριστικά θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 18, «έσοδα» (αναθεωρημένο 1993).

Θέμα

1. Μία επιχείρηση (Πωλητής) μπορεί να υπεισέλθει σε μία συναλλαγή ανταλλαγής για να παρέχει διαφημιστικές υπηρεσίες με ανταλλαγή τη λήψη διαφημιστικών υπηρεσιών από τον πελάτη της (Πελάτης). Διαφημίσεις μπορεί να εκτίθενται στο διαδίκτυο ή επί διαφημιστικών αφισών, να εκπέμπονται από την τηλεόραση ή το ραδιόφωνο, να δημοσιεύονται σε περιοδικά ή εφημερίδες ή να παρουσιάζονται σε άλλα μέσα.

ΜΕΔ-32

2. Σε μερικές περιπτώσεις δεν ανταλλάσσονται μετρητά ή άλλο αντάλλαγμα μεταξύ των επιχειρήσεων. Σε κάποιες άλλες περιπτώσεις, ίσα ή περίπου ίσα ποσά μετρητών ή άλλα ανταλλάγματα ανταλλάσσονται επίσης.
3. Ένας Πωλητής που παρέχει διαφημιστικές υπηρεσίες στα πλαίσια των συνήθων δραστηριοτήτων του, καταχωρεί τα έσοδα από μία συναλλαγή ανταλλαγής που εμπεριέχουν διαφήμιση σύμφωνα με το ΔΛΠ 18 όταν, μεταξύ των άλλων κριτηρίων, οι ανταλλασσόμενες υπηρεσίες είναι ανόμιες (ΔΛΠ 18 παράγραφος 12) και το ποσό του εσόδου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα [ΔΛΠ 18 παράγραφος 20(α)]. Αυτή η Διερμηνεία εφαρμόζεται μόνο σε μία ανταλλαγή ανόμιων διαφημιστικών υπηρεσιών. Μία ανταλλαγή όμοιων διαφημιστικών υπηρεσιών δεν είναι μία συναλλαγή που δημιουργεί έσοδα σύμφωνα με το ΔΛΠ 18.
4. Το θέμα είναι κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί ένας Πωλητής να αποτιμήσει αξιόπιστα το έσοδο στην εύλογη αξία της λαμβανόμενης ή παρεχόμενης διαφημιστικής υπηρεσίας σε μία συναλλαγή ανταλλαγής.

Ομόφωνη αποδοχή

5. Το έσοδο από μία συναλλαγή ανταλλαγής που εμπεριέχει διαφήμιση δεν μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα στην εύλογη αξία της λαμβανόμενης διαφημιστικής υπηρεσίας. Πάντως, ένας Πωλητής μπορεί να αποτιμήσει αξιόπιστα το έσοδο στην εύλογη αξία της διαφημιστικής υπηρεσίας που παρέχει σε μία συναλλαγή ανταλλαγής, με παραπομπή μόνον σε συναλλαγή που δεν είναι ανταλλαγή και η οποία:
 - (α) εμπεριέχει διαφήμιση όμοια με διαφήμιση στη συμφωνία ανταλλαγής,
 - (β) συμβαίνει συχνά,
 - (γ) αντιπροσωπεύει ένα σημαντικό αριθμό συναλλαγών και ποσό, όταν συγκρίνεται με όλες τις συναλλαγές παροχής διαφήμισης που είναι ίδιες με τη διαφήμιση στη συναλλαγή ανταλλαγής,
 - (δ) εμπεριέχει μετρητά και/ή άλλο είδος ανταλλάγματος (π.χ. διαπραγματεύσιμους τίτλους, μη νομισματικά περιουσιακά στοιχεία, και άλλες υπηρεσίες) που έχουν μία αξιόπιστα αποτιμήσιμη εύλογη αξία και
 - (ε) δεν εμπλέκουν το ίδιο αντισυμβαλλόμενο μέρος, όπως στη συναλλαγή ανταλλαγής.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Μάιος 2001.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα διερμηνεία τίθεται σε ισχύ την 31η Δεκεμβρίου 2001. Οι μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-32**Άϋλα περιουσιακά στοιχεία — κόσθη δικτυακού τόπου**

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (ανάθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ οι διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 38, «άϋλα περιουσιακά στοιχεία».

Θέμα

1. Μία επιχείρηση μπορεί να αναλάβει εσωτερικές δαπάνες για την ανάπτυξη και λειτουργία του δικτυακού τόπου της, για εσωτερική ή εξωτερική πρόσβαση. Ένας δικτυακός τόπος σχεδιασμένος για εξωτερική πρόσβαση μπορεί να έχει διαφορετικές χρήσεις όπως την προώθηση και διαφήμιση των προϊόντων και υπηρεσιών της εταιρίας, την παροχή ηλεκτρονικών υπηρεσιών και την πώληση προϊόντων και υπηρεσιών. Ένας δικτυακός τόπος ο οποίος σχεδιάζεται για εσωτερική πρόσβαση μπορεί να χρησιμεύσει για την αποθήκευση των εταιρικών πολιτικών και του αρχείου πελατών καθώς και για την αναζήτηση σχετικών πληροφοριών.

2. Τα στάδια της ανάπτυξης ενός δικτυακού τόπου μπορούν να περιγραφούν ως ακολούθως:
 - (α) Σχεδιασμός — περιλαμβάνει την ανάληψη μελετών σκοπιμότητας, τον ορισμό των σκοπών και των προδιαγραφών, την εκτίμηση των εναλλακτικών λύσεων και την επιλογή προτιμήσεων.
 - (β) Ανάπτυξη της Υποδομής και των Εφαρμογών — περιλαμβάνει την απόκτηση ονόματος στο διαδίκτυο, την αγορά και ανάπτυξη των ηλεκτρονικών υπολογιστών και του λειτουργικού λογισμικού, την εγκατάσταση των εφαρμογών και τη δοκιμασία αντοχής.
 - (γ) Ανάπτυξη του Γραφικού Σχεδιασμού — περιλαμβάνει τον σχεδιασμό της εμφάνισης των δικτυακών σελίδων
 - (δ) Ανάπτυξη Περιεχομένου — περιλαμβάνει τη δημιουργία, αγορά, προετοιμασία και μετάδοση των πληροφοριών είτε με τη μορφή κειμένου είτε με την μορφή γραφικών, στο δικτυακό τόπο, προτού ολοκληρωθεί η ανάπτυξη του. Οι πληροφορίες μπορούν είτε να αποθηκεύονται σε ξεχωριστές βάσεις δεδομένων οι οποίες ενσωματώνονται στο δικτυακό τόπο (ή είναι προσπελάσιμες μέσω αυτού) είτε να έχουν κωδικοποιηθεί κατευθείαν στις δικτυακές σελίδες.
3. Μόλις ολοκληρωθεί ή ανάπτυξη του δικτυακού τόπου, ξεκινάει το στάδιο της Λειτουργίας. Κατά τη διάρκεια αυτού του σταδίου, η επιχείρηση συντηρεί και βελτιώνει τις εφαρμογές, την υποδομή, το γραφικό σχεδιασμό και τα περιεχόμενα του δικτυακού τόπου.
4. Η λογιστική της εσωτερικής δαπάνης για την ανάπτυξη και λειτουργία του δικτυακού τόπου μιας επιχείρησης για εσωτερική ή εξωτερική πρόσβαση έχει τα εξής θέματα:
 - (α) αν ο δικτυακός τόπος είναι ένα εσωτερικώς δημιουργούμενο άυλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο υπόκειται στις ρυθμίσεις του ΔΛΠ 38, και
 - (β) τον κατάλληλο λογιστικό χειρισμό της δαπάνης αυτής.
5. Αυτή η διερμηνεία δεν αφορά δαπάνες για την αγορά, ανάπτυξη και λειτουργία των ηλεκτρονικών υπολογιστών (διεκπεραιωτές δικτύου, μετακίνησης δεδομένων και παραγωγής καθώς και συνδέσεις διαδικτύου) ενός δικτυακού τόπου. Οι δαπάνες αυτές αντιμετωπίζονται λογιστικά σύμφωνα με το ΔΛΠ 16, «ενσώματα πάγια» (αναθεωρημένο 1998). Επιπροσθέτως, όταν μία επιχείρηση αναλαμβάνει δαπάνες για έναν παροχέα υπηρεσιών διαδικτύου που φιλοξενεί το δικτυακό τόπο της, η δαπάνη καταχωρείται ως έξοδο σύμφωνα με το ΔΛΠ 8 παράγραφος 7 και το Πλαίσιο, όταν λαμβάνονται οι υπηρεσίες.
6. Το ΔΛΠ 38 δεν εφαρμόζεται σε άυλα περιουσιακά στοιχεία τα οποία κατέχει μία επιχείρηση με σκοπό την πώλησή τους κατά την συνήθη πορεία των εργασιών της (βλέπε ΔΛΠ 2, «αποθέματα», και ΔΛΠ 11, «συμβάσεις κατασκευής έργων») ή σε μισθώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ΔΛΠ 17, «μισθώσεις» (αναθεωρημένο 1997). Συνεπώς, η Διερμηνεία αυτή δεν εφαρμόζεται σε δαπάνες για την ανάπτυξη ή τη λειτουργία ενός δικτυακού τόπου (ή λογισμικού δικτυακού τόπου) με σκοπό την πώληση σε μία άλλη επιχείρηση. Όταν ο δικτυακός τόπος μισθώνεται σύμφωνα με μία λειτουργική μίσθωση, ο εκμισθωτής εφαρμόζει την παρούσα Διερμηνεία. Όταν ένας δικτυακός τόπος μισθώνεται σύμφωνα με χρηματοδοτική μίσθωση, ο μισθωτής εφαρμόζει αυτή τη Διερμηνεία μετά από την αρχική καταχώρηση του μισθωμένου περιουσιακού στοιχείου.

Ομόφωνη αποδοχή

7. Ένας δικτυακός τόπος της επιχείρησης ο οποίος προκύπτει από ανάπτυξη και προορίζεται για εσωτερική ή εξωτερική πρόσβαση είναι ένα εσωτερικώς δημιουργούμενο άυλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο υπόκειται στις ρυθμίσεις του ΔΛΠ 38.
8. Ένας δικτυακός τόπος ο οποίος προκύπτει από ανάπτυξη πρέπει να καταχωρείται ως άυλο περιουσιακό στοιχείο αν και μόνον αν, επιπρόσθετα προς τη συμμόρφωση με τις γενικές προϋποθέσεις που περιγράφονται στο ΔΛΠ 38 παράγραφος 19 για καταχώρηση και αρχική αποτίμηση, μία επιχείρηση πληρεί τις προϋποθέσεις του ΔΛΠ 38 παράγραφος 45. Ειδικά, μία επιχείρηση μπορεί να πληρεί την προϋπόθεση της απόδειξης του τρόπου με τον οποίο ο δικτυακός τόπος της θα δημιουργήσει πιθανά μελλοντικά οικονομικά οφέλη σύμφωνα με το ΔΛΠ 38 παράγραφος 45(δ) όταν, για παράδειγμα, ο δικτυακός τόπος είναι σε θέση να δημιουργήσει έσοδα, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων εσόδων από τη δυνατότητα λήψης παραγγελιών. Μία επιχείρηση δεν μπορεί να αποδείξει πως ένας δικτυακός τόπος ο οποίος έχει αναπτυχθεί μόνο ή κυρίως για την προώθηση και διαφήμιση των προϊόντων και υπηρεσιών της, θα δημιουργήσει πιθανά μελλοντικά οφέλη και συνεπώς όλες οι δαπάνες για την ανάπτυξη ενός τέτοιου δικτυακού τόπου πρέπει να καταχωρούνται ως έξοδα όταν αναλαμβάνονται.

ΜΕΔ-33

9. Οποιαδήποτε εσωτερική δαπάνη για την ανάπτυξη και λειτουργία του δικτυακού τόπου μιας επιχείρησης πρέπει να λογιστικοποιείται σύμφωνα με το ΔΛΠ 38. Η φύση κάθε δραστηριότητας για την οποία αναλαμβάνεται δαπάνη (π.χ. η εκπαίδευση του προσωπικού και η συντήρηση του δικτυακού τόπου) και το στάδιο της ανάπτυξης ή μετά την ανάπτυξη του δικτυακού τόπου, πρέπει να αξιολογούνται ώστε να καθορισθεί ο κατάλληλος λογιστικός χειρισμός (επιπρόσθετες οδηγίες παρέχονται στο Προσάρτημα αυτής της Διερμηνείας). Για παράδειγμα:
- (α) Το στάδιο του Σχεδιασμού έχει παρόμοια φύση με το στάδιο της έρευνας κατά το ΔΛΠ 38 παράγραφοι 42-44. Η δαπάνη η οποία αναλαμβάνεται κατά το στάδιο αυτό πρέπει να καταχωρείται ως έξοδο όταν αναλαμβάνεται.
 - (β) Τα στάδια της Εφαρμογής και της Δημιουργίας Υποδομής, του Γραφικού Σχεδιασμού και της Ανάπτυξης των Περιεχομένων, στην έκταση που το περιεχόμενο αναπτύχθει για λόγους εκτός εκείνων της προώθησης και διαφήμισης των προϊόντων και υπηρεσιών της επιχείρησης, είναι παρόμοια με το στάδιο ανάπτυξης του ΔΛΠ 38 παράγραφοι 45-52. Η δαπάνη που αναλαμβάνεται κατά τα στάδια αυτά πρέπει να περιλαμβάνεται στο κόστος του δικτυακού τόπου το οποίο καταχωρείται ως άυλο περιουσιακό στοιχείο σύμφωνα με την παράγραφο 8 αυτής της Διερμηνείας, όταν η δαπάνη μπορεί να αποδίδεται απευθείας ή να κατανέμεται πάνω σε μία λογική και σταθερή βάση, στην προετοιμασία του δικτυακού τόπου για την προοριζόμενη χρήση του. Για παράδειγμα, μία δαπάνη για την αγορά ή δημιουργία περιεχομένου (εκτός του περιεχομένου που διαφημίζει και προωθεί τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της επιχείρησης), ειδικά για ένα δικτυακό τόπο ή μία δαπάνη η οποία επιτρέπει τη χρήση του περιεχομένου (π.χ. μία αμοιβή για την απόκτηση μιας άδειας για αναπαραγωγή) στο δικτυακό τόπο, πρέπει να περιλαμβάνεται στο κόστος της ανάπτυξης όταν πληρείται η προϋπόθεση αυτή. Όμως, σύμφωνα με το ΔΛΠ 38 παράγραφος 59, η δαπάνη για ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο καταχωρήθηκε αρχικά ως έξοδο σε προηγούμενες οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να καταχωρείται ως μέρος του κόστους ενός άυλου περιουσιακού στοιχείου σε μεταγενέστερη ημερομηνία (π.χ. όταν τα κόστη δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας έχουν αποσβεσθεί πλήρως και το περιεχόμενο διατίθεται μεταγενέστερα στο δικτυακό τόπο).
 - (γ) Δαπάνη η οποία αναλήφθηκε κατά το στάδιο Ανάπτυξης Περιεχομένου, στην έκταση κατά την οποία το εν λόγω περιεχόμενο αναπτύχθηκε για τη διαφήμιση και προώθηση των προϊόντων και των υπηρεσιών μιας επιχείρησης (π.χ. ψηφιακές εικόνες των προϊόντων), θα πρέπει να καταχωρείται ως έξοδο όταν αναλαμβάνεται σύμφωνα με το ΔΛΠ 38 παράγραφος 57(γ). Για παράδειγμα, για τη λογιστική απεικόνιση της δαπάνης για επαγγελματικές υπηρεσίες που αφορούν στη λήψη ψηφιακών φωτογραφιών των προϊόντων μιας επιχείρησης και στη βελτίωση της παρουσίασής τους, η δαπάνη θα πρέπει να καταχωρείται ως έξοδο δεδομένου ότι οι επαγγελματικές υπηρεσίες λαμβάνονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και όχι όταν οι ψηφιακές εικόνες εμφανίζονται στο δικτυακό τόπο.
 - (δ) Το στάδιο της Λειτουργίας ξεκινά όταν η ανάπτυξη ενός δικτυακού τόπου έχει ολοκληρωθεί. Η δαπάνη που αναλαμβάνεται στο στάδιο αυτό πρέπει να καταχωρείται ως έξοδο εκτός αν ανταποκρίνεται στα κριτήρια του ΔΛΠ 38 παράγραφος 60.
10. Ένας δικτυακός τόπος που καταχωρείται ως άυλο περιουσιακό στοιχείο σύμφωνα με την παράγραφο 8 της παρούσας Διερμηνείας πρέπει να αποτιμάται μετά την αρχική καταχώρηση μέσω της εφαρμογής των απαιτήσεων του ΔΛΠ 38 παράγραφοι 63-78. Η ρηδή εκτίμηση της ωφέλιμης ζωής ενός δικτυακού τόπου πρέπει να είναι σύντομη.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Μάιος 2001.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Αυτή η Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ από τη 25η Μαρτίου 2002. Οι επιδράσεις της υιοθέτησης αυτής της Διερμηνείας πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 38 παράγραφοι 118-121. Συνεπώς, όταν ένας δικτυακός τόπος δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια για καταχώρηση ως άυλο περιουσιακό στοιχείο, αλλά είχε καταχωρηθεί προηγουμένως ως περιουσιακό στοιχείο, το στοιχείο πρέπει να διαγραφεί κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Διερμηνείας. Όταν υπάρχει δικτυακός τόπος και η δαπάνη για την ανάπτυξή του ανταποκρίνεται στα κριτήρια για καταχώρηση ως άυλο περιουσιακό στοιχείο, αλλά δεν είχε καταχωρηθεί προηγουμένως ως περιουσιακό στοιχείο, το άυλο περιουσιακό στοιχείο δεν πρέπει να καταχωρηθεί κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής της Διερμηνείας. Όταν ένας δικτυακός τόπος υπάρχει και η δαπάνη ανάπτυξής του ανταποκρίνεται στα κριτήρια για καταχώρηση ως άυλο περιουσιακό στοιχείο το οποίο είχε προηγουμένως καταχωρηθεί ως περιουσιακό στοιχείο και είχε αποτιμηθεί αρχικά στο κόστος, το ποσό το οποίο είχε καταχωρηθεί αρχικά, θεωρείται ότι έχει προσδιορισθεί κατάλληλα.

ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΜΕΔ-33

Ενοποίηση και μέθοδος καθαρής θέσης — δυνητικά δικαιώματα ψήφου και κατανομή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας

Η παράγραφος 11 του ΔΛΠ 1 (αναθεωρημένο 1997) «παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων», απαιτεί ότι οι οικονομικές καταστάσεις δεν πρέπει να παρουσιάζονται ως συμμορφούμενες με τα ΔΛΠ εκτός αν συμμορφώνονται με όλες τις απαιτήσεις κάθε εφαρμοστέου Προτύπου και κάθε εφαρμοστέας Διερμηνείας που εκδίδεται από τη ΜΕΔ. Οι Διερμηνείες δεν προορίζονται για εφαρμογή σε εποσιώδη θέματα.

Παραπομπή: ΔΛΠ 27 «ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και λογιστική επενδύσεων σε θυγατρικές επιχειρήσεις» (αναθεωρημένο 1994), ΔΛΠ 28 «λογιστική επενδύσεων σε συγγενείς επιχειρήσεις» (αναθεωρημένο 2000), ΔΛΠ 39 «χρηματοπιστωτικά μέσα: καταχώρηση και αποτίμηση».

Θέμα

1. Μία επιχείρηση μπορεί να κατέχει τιτλοποιημένα δικαιώματα αγοράς μετοχών, δικαιώματα προαίρεσης αγοράς μετοχών, χρεωστικούς ή συμμετοχικούς τίτλους που είναι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές ή άλλα όμοια μέσα που παρέχουν τη δυνατότητα, αν εξασκηθούν ή μετατραπούν, να δώσουν στην επιχείρηση δύναμη ψήφου ή να μειώσουν τη δύναμη ψήφου άλλου μέρους πάνω στις χρηματοοικονομικές και επιχειρηματικές πολιτικές μίας άλλης επιχείρησης (δυναμικά δικαιώματα ψήφου).
2. Τα θέματα είναι:
 - (α) όταν γίνεται εκτίμηση αν και κατά πόσο μία επιχείρηση ελέγχει ή επηρεάζει ουσιωδώς άλλη επιχείρηση σύμφωνα με τα ΔΛΠ 27 και ΔΛΠ 28 αντίστοιχα,
 - (i) αν η ύπαρξη και η επίδραση των δυναμικών δικαιωμάτων ψήφου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, επιπρόσθετα των παραγόντων που περιγράφονται στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 12 και ΔΛΠ 28 παράγραφοι 4-5, και
 - (ii) σε καταφατική απάντηση, αν και κατά πόσο άλλα γεγονότα και περιστάσεις που σχετίζονται με δυναμικά δικαιώματα ψήφου πρέπει να εκτιμώνται,
 - (β) αν η αναλογία που κατανέμεται στη μητρική και στα δικαιώματα μειοψηφίας κατά την κατάρτιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με το ΔΛΠ 27, και η αναλογία που κατανέμεται σε έναν επενδυτή που λογιστικοποιεί τις επενδύσεις του σε μία συγγενή χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της καθαρής θέσης, σύμφωνα με το ΔΛΠ 28, πρέπει να καθορίζεται βασισόμενη στα υπάρχοντα συμμετοχικά δικαιώματα ή τα συμμετοχικά δικαιώματα τα οποία θα υπήρχαν, αν τα δυναμικά δικαιώματα ψήφου είχαν εξασκηθεί ή μετατραπεί, και
 - (γ) ο κατάλληλος λογιστικός χειρισμός για τα δυναμικά δικαιώματα ψήφου μέχρις ότου εξασκηθούν ή λήξουν.

Ομόφωνη αποδοχή

3. Η ύπαρξη και επίδραση των δυναμικών δικαιωμάτων ψήφου, τα οποία είναι επί του παρόντος (δηλαδή τώρα) εξασκήσιμα ή μετατρέψιμα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη επιπρόσθετα από τους παράγοντες που περιγράφονται στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 12 και ΔΛΠ 28 παράγραφοι 4-5, κατά την εκτίμηση αν η επιχείρηση ελέγχει (όπως καθορίζεται στο ΔΛΠ 27 παράγραφος 6), ή επηρεάζει ουσιωδώς (όπως καθορίζεται στο ΔΛΠ 28 παράγραφος 3) άλλη επιχείρηση. Όλα τα δυναμικά δικαιώματα ψήφου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, συμπεριλαμβανομένων των δυναμικών δικαιωμάτων ψήφου που κατέχονται από άλλες επιχειρήσεις. Δυναμικά δικαιώματα ψήφου δεν είναι επί του παρόντος εξασκήσιμα ή μετατρέψιμα όταν, για παράδειγμα, αυτά δεν μπορούν να ασκηθούν ή μετατραπούν μέχρι μία μελλοντική ημερομηνία ή μέχρι να πραγματοποιηθεί ένα μελλοντικό γεγονός.
4. Όλα τα γεγονότα και οι περιπτώσεις που επηρεάζουν δυναμικά δικαιώματα ψήφου που λαμβάνονται υπόψη σύμφωνα με την παράγραφο 3 αυτής της Διερμηνείας, πρέπει να εξετάζονται, εκτός από την πρόθεση της διοίκησης και τη χρηματοοικονομική ικανότητα της να τα εξασκήσει ή μετατρέψει. Άλλα γεγονότα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περιλαμβάνουν τους όρους της εξάσκησης των δυναμικών δικαιωμάτων και πιθανές συνδεδεμένες συναλλαγές. (Το Παράρτημα Α παρέχει επεξηγήσεις για την εφαρμογή αυτής της Διερμηνείας).
5. Η αναλογία που κατανέμεται στη μητρική και στα δικαιώματα μειοψηφίας κατά την κατάρτιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με το ΔΛΠ 27, και η αναλογία που κατανέμεται σε έναν επενδυτή ο οποίος λογιστικοποιεί τις επενδύσεις του χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της καθαρής θέσης σύμφωνα με το ΔΛΠ 28, πρέπει να προσδιορίζεται, βασισόμενη μόνο στα υπάρχοντα δικαιώματα ιδιοκτησίας. Μία επιχείρηση μπορεί στην ουσία να έχει ένα παρόν δικαίωμα ιδιοκτησίας όταν, για παράδειγμα, πωλεί και ταυτόχρονα συμφωνεί να επαναγοράσει, αλλά δε χάνει τον έλεγχο να έχει πρόσβαση στα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με ένα δικαίωμα ιδιοκτησίας. Σε αυτή την περίπτωση, η αναλογία που κατανέμεται πρέπει να προσδιορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την τελική εξάσκηση των δυναμικών δικαιωμάτων ψήφου και άλλα παράγωγα, τα οποία, στην ουσία, επί του παρόντος δίδουν πρόσβαση στα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με ένα δικαίωμα ιδιοκτησίας. (Το Παράρτημα Β παρέχει εξηγήσεις για την εφαρμογή αυτής της Διερμηνείας).

ΜΕΔ-33

6. Όταν γίνεται λογιστική εφαρμογή της ενοποίησης και της μεθόδου της καθαρής θέσης, μέσα που περιέχουν δυνητικά δικαιώματα ψήφου πρέπει να λογιστικοποιούνται ως τμήμα της επένδυσης σε μία θυγατρική και σε μία επένδυση σε συγγενή αντίστοιχα, μόνον όταν η αναλογία των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας κατανέμεται λαμβάνοντας υπόψη την τελική εξέταση εκείνων των δυνητικών δικαιωμάτων ψήφου, σύμφωνα με την παράγραφο 5 αυτής της Διερμηνείας. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις μέσα που περιέχουν δυνητικά δικαιώματα ψήφου πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με το ΔΛΠ 39.

Ημερομηνία Ομόφωνης Αποδοχής: Αύγουστος 2001.

Ημερομηνία Έναρξης Ισχύος: Η παρούσα Διερμηνεία τίθεται σε ισχύ για τις ετήσιες οικονομικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά από την 1η Ιανουαρίου 2002. Μεταβολές στις λογιστικές αρχές πρέπει να λογιστικοποιούνται σύμφωνα με τις μεταβατικές απαιτήσεις του ΔΛΠ 8 παράγραφος 46.
